കഥാകൈരളി.

പന്തളത്തു കേരളവർമ്മ തമ്പുരാൻ.

In favourof Review.

2o.

MRRy

S. Subramanya Sastri Avl. a

കഥാകൌമുദി.

ഗ്രന്ഥകർത്താ,

പന്തളത്തു കേരളവർമ്മതമ്പുരാൻ

എസ്സ്. ആർ. ബുക്കുഡിപ്പോ.

"ശ്രീധരപ്രസ്സ്."

തിരുവനന്തപുരം.

൧൦൯൦

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മുദ്രയില്ലാത്തപുസ്തകം വ്യാജനിർമ്മിതമാകുന്നു.

C. Vyattin dream Attam

കഥാകൌമുദി

ഒരു പുരാവൃത്തം

൧. ശ്രീവഞ്ചിഭൂദയിതവംശകരീരമാകും
ദീവന്മുകുട്ടമൊരുരാജകുമാരനോട്ടം!
ആവമ്പരഷ്ടഗൃഹവാസികളെഭയന്നു
പാവംപരുങ്ങിയൊരുരാജ്ഞി, വസിച്ചുഗൂഢം

൨. കാപട്യമേറിയൊരുഷ്ടരോടൊത്തുവാസ
മാപത്തുചേക്കുമിതിചിന്തയോടക്കുശാംഗി
ശ്രീപദ്മനാഭനെയുമോർത്തുപാലബാല
ദീപത്തൊടൊത്തുഹരിഗീതപുരത്തിൽവാണു

൩. പത്തായി, ബാലനു, വയസ്സുമരാജ്ഞിദേവീ
പത്താശ്രയിച്ചവിടെയത്തലൊഴിച്ചുപാത്തു
പ്പൂത്താളിട്ടുംകടനവുംസതിമാർസ്വകീയ
വൃത്താഭിരുദ്ധിയില്ലകറിയടങ്ങുമെല്ലൊ

൪. ഹാലാഹാലത്തൊടെതിരായ് ത്തപനൻമയൂഖ
ജാലാകലാപമൊട്ടുമുദ്ധ്വഗനായനേരം!
മാലാന്തടൻബഹുവിയത്തൊരു വൃദ്ധവിപ്രൻ,
ലോലാന്തരംഗനൊരുനാളവിടത്തിലെത്തി||

ങ. തട്ടീഖരാംശുകരസന്തതിഘമ്മതോയം
പൊട്ടിപ്പൊടിഞ്ഞുനനവാന്നകഷണ്ടിതന്നിൽ
കട്ടിത്തമേറിയൊരുകീറിയഭാണ്ഡമേന്തി
ത്തട്ടിത്തടഞ്ഞുജരഠൻജവമങ്ങണഞ്ഞു ॥

ന. ഏറിക്കവിഞ്ഞൊരുതളച്ചയൊടഗ്ഗൃഹത്തി
ലേറിശ്രമത്തൊടുവെളിക്കു വരാന്ത, തന്നിൽ
മാറിൽപൊടിച്ചൊരുവിയപ്പൊടുജീവവായു
മാറിശ്വസിച്ചുബതവീണിതുഭൂസുരേശൻ ॥

ഩ. ആഹാരമന്നതുവരുസ്സുമിയന്നിടാതെ
യാഹാ ! രവിപ്രബലരശ്മിസഹിച്ചവൃദ്ധൻ !
മോഹാകുലത്വമൊടുതത്രശയിച്ചുപാത്താൽ
ദേഹാടിയെത്രലഘു, സത്വരമാത്തിടംതാൻ ॥

വ. ഏവംപ്രധൂക്ലമിയന്നൊരുവൃദ്ധ, വിപ്രൻ
വൈവശ്യവീക്ലബതയാൻശയിച്ചിടുമ്പോൾ
ദൈവംപ്രമാണമഖിലത്തിനു, മസ്ഥലത്തി
ലാവഞ്ചിഭൂവരകുമാരകനാഗമിച്ചു ॥

ൻ. രോമംതിരിമ്പുമിയലാത്തശിരസ്സു, ദന്ത
സ്തോമംകൊഴിഞ്ഞുമുഖ, മത്തൊലിതുങ്ങുമംഗം
കാമംതളച്ചയിവചേന്നൊരുവിപ്രനെസ
പ്രേമംകുമാര, നലിവൊടുമട്ടുത്തുകണ്ടു ॥

൫. പാരംതളർന്നൊരുധരാസുരനെ, കുമാരൻ.
നീരംതളിച്ചുനയനങ്ങളി, ലൊട്ടുനേരം!
ചാരത്തണഞ്ഞുമടിവിട്ടുമഹാമനസ്കൻ
സൈചരംഭൂലമതുകൊണ്ടുപതുക്കെവീശി ॥

൬. ശീതോപചാരമുടനേറുധരാസുരേശ
നേതോതനിക്കുപുതുജീവനണഞ്ഞമട്ടിൽ!
ജാതോത്സവംമിഴിതുറന്നുനിജാന്തികത്തിൽ
ശ്വേതോഹരാകൃതികുമാരനെയീക്ഷചെയ്തു ॥

൭. മാലല്പമല്ല, തനുവിന്ന, യിഭൊഭവാനി
ക്കാലത്തിലെന്തിനെ, വിടേയ്ക്കു, ഗമിച്ചിടുന്നു
ബാലൻവിനീതിയുതനായ് മഹിതാനുകമ്പാ
ലോലൻതടാധരണിദേവനൊടേവമോതി

൮. സംപൂതമാനസനുരച്ചു, തടാവടക്കൻ
നമ്പൂരിയാണയികുമാരകവൃദ്ധനീഞാൻ
എൻപൂർവ്വഭൂഷ്ണുതമനല്പമസഹ്യതൈന്യ
സന്തൂത്തിമൂലമവശതാമിയന്നിടുന്നു ॥

൯. ഇമ്മന്നിടത്തിലതിനിസ്പതനെശമ്മ
മമ്മപ്രഭേദിതടവസ്ഥയറിഞ്ഞവൻഞാൻ
എന്മന്ദിരത്തിലയിബാലവിശിഷ്യപത്നു
പെണ്മക്കൾവേളികഴിയാത്തവർവാണിടുന്നു ॥

൪൫. ഓരായിരംപരമുറുപ്പികകയ്യിലായാൽ
നേരാണ, സവ്മൊരുകന്യകയെക്കൊടുക്കാം
ആരാവു, മപ്പുകലു, മിങ്ങനെഞാനതിന്നാ
യാരാഞ്ഞചഞ്ഞുതിരിയുന്നമനസ്സുമുട്ടി ||

൪൬. ആവശ്യമുള്ളതുകചില്ലറയല്ലപാരം
വൈവശ്യമോടതിനവേണ്ടിയിവൻഭ്രമിപ്പൂ
ഏവംചിരായമമതാപമുണത്തുവാനായ്
ശ്രീവഞ്ചിരാജസദനത്തിനുപോയിടുന്നേ ||

൪൭. വേകുന്നഹത്തൊടുനുപാലനൊടീയവസ്ഥ
യാകുന്നമട്ടിലറിവിക്കണമക് കൃപാലു
ഏകുന്നവിത്തതിവാങ്ങണമെന്നുരുച്ചു
പോകുന്നുഞാ, നശനകാംക്ഷി, യിഹാഗമിച്ചേൻ||

൪൮. ഇഴലാക്കിൽഞാ, നിവിടെയെത്തി, ജവത്തിലുണ
കാലാക്കണംപെരിയഭാണ്ഡമകത്തുവെയ്ക്കു
മാലാന്വിപ്രനൊടമങ്ങനെതന്നെയെന്ന
ബ്ബാലാവനീശനുരചച്ചകമെ, ഗമിച്ചാൻ||

൪൯. അദ്ധാത്രിദേവനവിടംടചിജഗേഹമെന്നായ്
ശ്രദ്ധാശയൻഹൃദിനിനച്ചുപകച്ചിടാതെ
അദ്ധാകുളിച്ചുനിജകമ്മവുമാചരിച്ചി
ട്ടദ്ധാമ്മികപ്രഭുനികേതനമാഗമിച്ചു||

൨൦. വേണ്ണന്നമട്ടിലവിടെച്ചിജവയ്യനപ്പോ
ളുണ്ണം കഴിച്ചുമുടശീതളമാംതളത്തിൽ
ചേണാറുതുപ്പിയൊടുതത്രമുദാശയിച്ചാൻ
കാണ്ണന്നു, ദുഃഖിതനിലും, പ്രമദം, ചിലപ്പോൾ

൨൧. ഒന്നാംതരത്തിലൊരുറക്കമുറങ്ങീ, വിപ്ര
നന്നാദരിച്ചുപരമേകിയ കഞ്ഞി പിന്നെ
നന്നായ്കുടിച്ചവിടെനിന്നുതിരിച്ചിടാനായ്
ച്ചെന്നാത്മഭാണ്ഡവുമെടുത്തുവെളിക്കിറങ്ങി ||

൨൨. മുന്നംതനിക്കുപരിചയ്യനടത്തിയോര
ദ്ധന്യൻ കുമാരകനണഞ്ഞു കഥിക്കയാലെ
സന്തപമേറിയൊരുവിപ്രനകത്തുവീണ്ടു
മന്നെത്തിനല്പലകതന്നിലിരുന്നുമന്ദം||

൨൩. മാതാവൊടൊത്തുകുമാരകനാഗമിച്ചു
പൂതാശയൻതദനുരൂപികതൻസഹസ്രം
ജാതാദരംകലരുമക്കിഴിയൊന്നെടുത്തു
കൈതാഴമാറുവസുധാവിബുധന്നുനൽകി||

൨൪. ആവിപ്രനേതുമകമെന്നിരുപിച്ചിടാത്തോ
രാവിത്തലാഭമതിനാൽപ്പുളകാംചിതാംഗൻ
ആവിപ്രമോദഭരമോടെഴുനേല്പതിന്നായ്
ബ്ഭാവിച്ചുപിന്നെയു, മിരിപ്പതിനോതിബാലൻ||

൨൫. ആമട്ടതന്നെകിഴിപിന്നെയുമൊന്നെടുത്തു
കാമംകുമാരനഥനൽകിമുറക്കുവീണ്ടും
ക്ഷേമത്തൊടക്കിഴികൾപത്തു, മുദാരനുദ്യ
പ്രേമം, ദ്വിജേശ്വരനുകൊടുത്തുകൃതാർത്ഥനായി

൨൬. താനേകന്യകൾപത്തിനേയുമുടനെ
നൽകീടുവാൻതക്കതായ്
ത്താനേതുംനിരുവിച്ചിടാത്തൊരുധനം
പെട്ടെന്നുകിട്ടീടവെ
താനേതന്നെകവിഞ്ഞുപൊട്ടിയൊഴുകും
തോഷാശ്രുപൂരത്തിനാൽ
സ്വാനേബാലനെയദ്വിജേന്ദ്രനഭി
ഷേകംചെയ്യപോയീടിനാൻ॥

ചേലപ്പറമ്പ്

---

൧. ശീലം, പ്രശാന്തത, നിശാന്തരഭാസപദിനു
ശ്രീലംബിയാംസുഭഗഭാവ, മുദാരബോധം
സ്ഥൂലപ്രകർഷമിവമറ്റുമിയന്നുമുന്നം
ചേലപ്പറമ്പവനീവാനവനുല്ലസിച്ചു

൨. താരമ്പനുള്ളതനതാമവതാരമെന്നായ്
പ്പാരംപ്രകൃഷ്ടജനമോത്തുപുകഴ്ത്തിടുന്നോൻ

സാരസ്യസാരനിധിയദ്വിജസാവ്ഭൌമൻ
സൈവരംസചകീത്തിയിലിളാവലയംവിളക്കി||

൯. ഹേമാരവിന്ദമുഖിമാരിലുമായ്വിത്ത
സ്തോമാടിതന്നിലുമിളക്കമിയന്നിടാത്തോൻ
ആമാന്യനാംസുധി,നരാകൃതിയായ്യസാക്ഷാൽ
സോമാവതംസനുടെസാദ്ധശീപൂണ്ടിരുന്നു||

൱. ഏവംചിരന്തനമകണ്ഡുസുതാടിയോഗി
ഭാവംചിതത്തൊടിയലുംദ്വിജനൊരിക്കൽ
പൂവഞ്ചിട്ടനപുരുകീത്തിപതാകമിന്നും
ശ്രീവഞ്ചിരാജനുടെമന്ദിരമാഗമിച്ചു||

൲. പാലാഴിമാതിനുടെപുണ്യഫലൈകസത്താം
നീലാഭ്രവണ്ണനുടെനിത്യനിവാസഭൂവായ്
ശാലാശതാഗ്ര്യവിചസന്നവഹേമകുംഭ
മാലാമതല്ലിപൊടുമപ്പുരവയ്മയ്യം ||

൳. പീക്ഷിച്ചുവക്കുകരളുംമിഴിയുംകുളിക്കും
ഭൂക്ഷിത്തിനുള്ളപുരടപ്രഭമോംപുരത്തിൽ
സൂക്ഷിച്ചുണഞ്ഞുസുധികുപ്പിയശേഷലോക
സാക്ഷിതപോമടരുമച്യുതപാദപദ്മം |

൴. ജ്ഞാനിദ്വിജോത്തമനെയത്തടിനീശകാഞ്ചീ
ജാനിക്കുകാണ്മതിനുകെയുകുമെന്നറിഞ്ഞും

ആനിമ്മലദ്വിജശിഖാമണിപോയതില്ല
മാനിച്ചിടാ, മമതയുറവനൊന്നിനേയും ॥

൭ മന്നിൽപ്രസിദ്ധിപെടുമായവിടത്തിലപ്പോൾ
പ്പൊന്നിൻശിവേലീയതുനാളുവായിരുന്നു
കന്നിച്ചുകൌതുകമോടുസ്വദർശനാർത്ഥ
മൊന്നിച്ചുപൌരജനമമ്പലമമ്പിലാന്നു ॥

൮. സചാമിപ്രദർശനരസത്തൊടുഭക്തസംഘം
കാമിച്ചുരൽമഹവിലോകനമന്യലോകം
ശ്രീമിന്നുമംബുരുഹനാഭപദത്തിലൊപ്പം
ഭൂമിക്കധീശചരനിലാദരപൂവ്വമെത്തി ॥

൯. ചില്ലോലലോകമലനാഭനെയാനമിപ്പാ
നക്കാശ്രീപീഠയിതനും പരിവാരപൂർണ്ണൻ
അക്കാലമസ്ഥലിയിൽവന്നുവിളങ്ങിവാനിൽ
നല്ലാന്തിചേർന്നുമൊരുപൂർണ്ണസുധാംശുപോലെ ॥

൧൦. അംഭോരുഹാസനതപഃഫലമൂർത്തിയാകും
രംഭോരുതൻപ്രഥമസേവകനദ്വിജേന്ദ്രൻ
അംഭോജനാഭനിലയത്തിലണഞ്ഞിരുന്ന
തമ്പോട്ടഭൂവലയവിശ്രുതിയുമറിഞ്ഞു ॥

൧൧. ധീമാനെയന്നഥതിരിച്ചറിവാൻനൃപാല
സ്സോമാഗ്രയായിപുതുകൌശലമോത്തുവേഗം

സോമാധികപ്രഭയെഴുംമണിമാലകണ്ടു
സീമാവിൽനിന്നുകരതാരിലെടുത്തുപൊക്കി ॥

൨൫. സത്തായപട്ടുമുടനൊന്നുരചിച്ചുരത്ന
വത്തായമാലയിതുസൂരിപിടിച്ചിടട്ടെ
മുക്താഭിരങ്കമുരചെയ്തുതഥാമഹീട്ട
നുത്താഗ്രമാല, ഗഗനത്തിൽവലിച്ചെറിഞ്ഞു ॥

൨൬. പാരംവിയത്തിൽവിലസുംവിലയറ്റചാരു
ഹാരംപതിപ്പതിനുമുമ്പവനീനിലിമ്പൻ
നീരന്ധ്രമുത്തൊടൊരുപട്ടുമുരച്ചുകൊണ്ട
ന്നേരംപിടിച്ചുതരസാതിരുമുമ്പിൽവച്ചു ॥

൨൭. അത്യാദരംക്ഷിതിസുരാഗ്രണിമുത്തണി,ഞ്ഞെ
ന്നിത്യാദിപട്ടുമൊടുമാലയുപാലനായി
പ്രത്യാശയെന്നിയെകൊടുക്കിലുമായവന്നായ്
മത്യാദരിച്ചുയുപരാട്ടതിരിച്ചുനൽകി ॥

൨൮. പാരംപ്രകർഷമെഴുമമ്മണിമാലഭൂപ
വീരൻതെളിഞ്ഞു, ജനസംസദി, വിപ്രനേകി
ഹാരംതടീയസുകൃതം പ്രകൃതം കവീന്ദ്ര
സാരസ്യശൈത്ര്യമിവസജ്ജനമൊത്തുവാങ്ങി ॥

൨൯. ഭൂവാസവൻബഹുവിധംവിവിധപ്രശസ്തി
ക്കാവാസമാംദചിജനെയന്നഥസല്ക്കരിച്ചു

ആവാസരത്തിനൊടടുത്തടിനം കറുത്ത
വാവായിരുന്നു പിറുതപ്പണസൂപ്രസിദ്ധം

൧൫. വാരാശിയിൽച്ചെറിയനാണയമിട്ടെറിഞ്ഞു
ധാരാളമാളുകൾകളിച്ചമരുന്നടിക്കിൽ
പേരാളമാരണശിരോമണിയുംഗിമിച്ചു
നീരാടി, നല്ലതിനുമാന്യർ, മടിക്കയില്ലാ ॥

൧൬. സംപഷ്ടംതലേടിവസമക്ഷിതിരാട്ടുമാന
ച്ചിഷ്ടത്തൊടേകിയൊരുതന്മണിമാലവേഗം
ധൃഷ്ടൻദ്വിജപ്രഭുപയോധിയിലേക്കെറിഞ്ഞാൻ
ശിഷ്ടക്കുപാക്കിലിഹസാധനഭേദമുണ്ടോ

൧൭. മമ്മംധരിച്ചുപരരിൽദ്വഷിവാക്കുരക്കും
ധമ്മംവിടാത്തയുപസേവകരക്ഷണത്തിൽ
നമ്മങ്ങൾചൊല്ലിടുമിടക്കുയുപാലനോട
ക്കമ്മംകഥിച്ചുസുധിഭ്രസുരകത്തുചെയ്താർ

൧൮. അപ്പാർത്ഥിവാഗ്രിമൻമപ്രതിമാത്മഹാര
മപ്പാടുവാങ്ങിയിൽ, വെടിഞ്ഞ, തറിഞ്ഞനേരം
ഉല്പാതമെന്നുകരുതിപ്പുരുഷംചൊടിച്ചു
കെല്പാന്തഭ്രസുരനെയന്തികമാനയിച്ചു ॥

൧൯. സന്മാന്നീയകുലകത്തൊടുഞാൻഭവാനായ്
സമ്മാനകിയൊരുഹാരമതീവസാരം

അമ്മാതിരിക്കിനിയുമൊന്നിഹതീർത്തുനോക്കാൻ
നിർമ്മായമായതിവിടെസ്സമയമാനയിക്ക ॥

൨൩. ആവാമിഭ്രുപമൊഴികേട്ടതുപോലെതന്നെ
യാവാമിവണ്ണ, മുടനേറുധരാസുരേന്ദ്രൻ
ഹാ! വാസവാടികൾകടഞ്ഞൊരുരത്നപാളി
യ്ക്കാവാസമാംജലധിതൻനികടത്തിലെത്തി ॥

൨൪. ശ്ലോകാഷ്ടകംദ്വിജകവിപ്രമുഖാൽപഠിച്ചി
നീകാശഭംബുനിധിയെസ്സുരസംപുകഴ്ത്തി
ഏകാഗ്രയത്തൊടുരചിച്ചുപറിച്ചുനേരം
ശ്രീകാമ്യമെട്ടുമണിമാലകൾവന്നുപൊങ്ങി

൨൫. മാലാമതല്ലികളെയംബുധിയത്തരംഗ
മാലാകരങ്ങളിലെടുത്തുധരാസുരന്നായ്
സ്ഥൂലാദരത്തൊടുകൊടുത്തതുവാങ്ങിയുർവീ
പാലാഗ്രിമൻറെനിലയത്തിലണഞ്ഞുവിപ്രൻ ॥

൨൬. തപ്പിട്ടുംപ്രകൃഷ്ടതയുമാന്നൊരുമുത്തുമാല
യെട്ടുംവിശിഷ്ടനവനങ്ങിനെരാട്ടിനായി
തട്ടുംപ്രമോദമൊടുമൻപിൽനിരത്തിയൊച്ച
പ്പെട്ടുള്ളഭ്രമിപതിവിസ്മയമാന്നിതപ്പോൾ ॥

൨൭. വിവരമഖിലവുംവിശാലയത്താം
യുവരനുടൻവിശദംധരിച്ചുധീരൻ

ശിവരമണിയിലുള്ളുറച്ചവിപ്ര
പ്രവരമണിയെഴുമംഘ്രിതാണകുപ്പി ॥

ഖവ്വ. ഞാനിമ്മട്ടപരാധമല്പമവിടേയ്ക്കാഹന്ത
ചെയ്തീടിലും
ജ്ഞാനിശ്രേഷ്ട! ഭവാനതെല്ലുമതിലിന്നു
ണ്ടോകൊലാകുണ്ഠിതം
മാനിച്ചേവമുരച്ചുമാലകലംതിരി
ച്ചേങ്കിമഹീപാലകൻ
ശ്രീനിത്യാശ്രയിയാംപയോധിയിലു
മബ്ഭ്രൂദേവനേവംമഹാൻ

പുരുഷസൗഭാഗ്യം

ക. മതിശ്രുന്യതപൂണ്ടുപണ്ടുചോള
ക്ഷിതിയിൽ, ഗാലവനെന്ന,വിപ്രനേകൻ
അതിദൈന്യയുതൻസപത്നിയാകും
സതിയോടുംചെറുപത്തനത്തിൽ, വാണു ॥

ഖ. ലവലേശവുമില്ലബുദ്ധിയെന്നാ
ലവനേയുംവഷളത്തമില്ലതാനും

അവജ്ഞ, മസൂയ, ദ്വേഷ്ട്യമെന്നു
ള്ളവയെന്തെന്നുമവൻധരിച്ചതില്ല ॥

൫. നിജകർമ്മവിധിക്കുവേണ്ടതെല്ലാം
ദ്വിജനേറെശ്രമമോടറിഞ്ഞിരുന്നു
സ്വജനത്തൊടുവേർപിരിഞ്ഞുതാനെ
വിജനത്തിൽക്കുടിപാർത്തുശാന്തശീലൻ ॥

൬. കമലാസനജീവനാഥയുൾത്തൽ
ക്കമലാദേവിയുമൊന്നുപോലെതന്നെ
ശ്രമമെന്നുതിരിഞ്ഞുനോക്കിടാതോ
ർക്കുമതപത്തിലുമെന്തുമെച്ചമുള്ളൂ ॥

൭. ദിനവൃത്തികഴിച്ചുകൂട്ടുവാന
ദ്ധനഹീനൻധരണീസുരൻകഴങ്ങി
ജനതയ്ക്കിഹനിസ്വഭാവമേറാൽ
ജ്ജനനംതന്നെവൃഥാപെരുത്തഭാരം ॥

൮. വരസൽഗുണശീലമന്നുവിപ്രൻ
വരണംചെയ്തസതിക്കുവാച്ചിരുന്നു
തരളേക്ഷണതൻറെസാഹചാര്യം
പരമാപ്പാമരുനംസുഖത്തെനൽകി ॥

൯. ഒരുനാളവനിന്ധനത്തിനായി
പ്പെരുതാംകാട്ടിലണഞ്ഞലഞ്ഞിടുമ്പോൾ

ഒരുദ്ദാമിനിസൌകുമാര്യസമ്പൽ
ച്ചുരുവായുണ്ണിനുലക്ഷ്യമായ് ഭവിച്ചു

വ. തടവറുതടില്ലതാംഗിമാനി
ച്ചുടനെവിപ്രനൊടിപ്രകാരമോതി
സ് പുടപുണ്യനിധെ! ഭവാനൊടൊത്തീ
മടവാരുംപുരയിൽഗമിച്ചിടട്ടെ ॥

ൻ. അതുകേട്ടരചെയ്യവിപ്രനെന്താ
ണിതുനമ്മോടൊരുമിച്ചുയാത്രയെന്നോ
മതുനിസചതപൂണ്ടോരെൻറഗേഹം
പുതുതേൻവാണി നിനക്കുചേന്നതല്ലാ ॥

ഫം. ഗുണശാലിനിമൽഗൃഹത്തിലുംസൽ
പ്രണയംപൂണ്ടൊരുപത്നിപാത്തിടുന്നു
ക്ഷണമാസ്സതിസമ്മതിയ്ക്കുലബ്ജേ
ക്ഷണയാംനിന്നെയുമങ്ങുകൊണ്ടുപോകാം ॥

ഫഫ. മതിനേർമുഖിതൻമതപ്രകാരം
മതിയെന്നാമുദുഗാത്രിസമ്മതിക്കെ
മതിശ്രുന്യനവൻഗൃഹത്തിലെത്തി
സ്സതിയാപത്നിയൊടോതിവത്തമാനം ॥

ഫഒ. നയശാലിനിപത്നികായ്മൊത്താ
പ്രിയനോടോതിവധൂടിയൊത്തുപോരാൻ

ജയമെന്നുനിനച്ചുവിപ്രനപ്പോൾ
സചയമാവന്യതലത്തിലെത്തിവീണ്ടും ॥

൧൯. അവിടെത്തനിയെതഥാവസിക്കും
സവിലസാത്ഭുതഗാത്രിയോടുവിപ്രൻ
ജവമെന്നൊടുചേന്നുപോന്നിടാനായ്
സചവധൂസമ്മതിമൂലമാലപിച്ചു ॥

൨൦. അവനീവിബുധന്റെറപിന്നിലായി
ട്ടവളുംപോന്നിതുതെല്ലുദൂരമൊപ്പം
ഭവനത്തിനടുത്തുനോക്കവെത
ന്നവനീതാംഗിയെയങ്ങുകണ്ടുമില്ല ॥

൨൧. പരമാത്ഭുതമാൻപതിയോട
പ്പുരമാത്മംവസുധാസുരൻവദിച്ചു
തരസാരവിയസ്സമിച്ചുപിന്നെ
ത്തരമെന്നോത്തുതമസ്സുയുത്തമാടി ॥

൨൨. ജനതയ്ക്കുഭാഗ്യഭോല്പുരത്തിൽ
പുനരാവൃത്തിഭവിക്കുമെന്നതപം
ദിനനായകനാനിശാത്യയത്തിൽ
ഫലനസംബാധയകന്നയൻകാട്ടി ॥

൨൩. ദിനവൃത്തിനടത്തിവിപ്രനന്നാ
ളനഘശ്രീയുപരാജധാനിതന്നിൽ

നിനവേതുമെഴാതെചെന്നണഞ്ഞാൻ
ജനമാട്ടൈവഗതിക്കധീനമല്ലൊ? ॥

൧൫. പലപെയരജനങ്ങൾമന്ത്രിസേനാ
ബലനാഥാദ്യർനിരന്നൊരാസ്സദസ്സിൽ
നലമൊട്ടവരാസനത്തിലേറി
ബലവാൻഭൂപതിതത്രവാണിരുന്നു ॥

൧൬. ചിലർഭൂരെവണങ്ങിനിന്നിടുന്നു
ചിലർഭൂപാലനുകാഴ്ചവച്ചിടുന്നു
ചിലർസങ്കടമോതിടുന്നുധാത്രീ
വലവിദേപഷിയെ യന്യർ വാഴ്ത്തിടുന്നു ॥

൧൭. സവിധത്തിലുദാരകഞ്ചുകോട്ടു
ദഹിവിധാഡംബരമാന്മന്ത്രിസംഘം
അവിശങ്കമടുത്തുനിന്നിടുന്നു
ണ്ടവിടത്തെസ്ഥിതിവാഴ്ത്തുവാൻപ്രയാസം

൧൮. ലവവുംമതിയാറവിപ്രനബ്ഭ്രൂ
ധവനെക്കൊണ്ടുതിളങ്ങുമസ്സദസ്സിൽ
കവളമ്മടലൊന്നുകയ്യിലേന്തി
ജ്ജവമോടങ്ങുകടന്നുചെന്നുമൂഢൻ ॥

൧൯. പരമെന്തവിവേകമെന്നചിന്താ
പരരായ്ക്കാണികൾസംഭ്രമിച്ചിടുമ്പോൾ

ധരണീവിബുധൻജവത്തിലക്ഷ്മാ
വരപാശ്ചത്തിലണഞ്ഞുവീതശങ്കം ॥

൨൫. മടൽകൊണ്ടുവൃഥാവിചാരമെന്യേ
മടയൻഭ്രപശിരസ്സിലൊന്നടിച്ചു!
ഉടനെമകുടംതെറിച്ചുരുണ്ടു
സ്ഫുടമക്കാണികൾതൻമനസ്സൊടൊപ്പം ॥

൨൬. നിലവിട്ടുജനങ്ങളാത്തുകോലാ
ഹലസമ്പൂരിതമാകുമസ്സടസ്സിൽ!
ബലശാലിപരംചൊടിച്ചെഴുന്നേ
റുലകിൻനായകനങ്ങുനോക്കിയെങ്ങും ॥

൨൭. ഭ്രവിതാഡിതമായ്പ്പതിച്ചഭാസ്വൽ
രവിയാകുംമകുടത്തിൽനിന്നിറങ്ങി
സവിശാലഫണംവിടുത്തിയൂക്കാ
ന്വിടെച്ചുറ്റിനടന്നുകാളസർപ്പം ॥

൨൮. നിജമെഴുലിയിൽനൽക്കിരീടമേറി
ദ്വിജഗംവാണതുകണ്ടുതട്ടിനീക്കാൻ
ദ്വിജനീവിധമാചരിച്ചുതെന്നായ്
സ്സുജനഗ്രാമണിരാട്ടുതീർച്ചയാക്കി ॥

൨൯. പരമെഴുചിതിയോടുമാത്മരക്ഷാ
പരനായ്വിപ്രനിവണ്ണമാചരിച്ചു

പരമോപകൃതിക്കുതക്കതായ്ഭൂ
സുരനേകിയുപമെഴലിപാതിരാജ്യം ॥

൨൫. ഉടനെകഴവിൽക്കടത്തിടേണ്ടും
മടയച്ചാരുടെപാഴ്കൃത്യമപ്പോൾ
തടവറൊരുരാജ്യലക്ഷ്മികാലിൽ
തടയാൻസംഗതിയാക്കിയെന്തുഭാഗ്യം ॥

൨൬. കവളന്മടൽകൊണ്ടുഹന്തധാത്രീ
ധവമൂർദ്ധാവിലടിച്ചമൂഢവിപ്രൻ
അവനീശപദത്തെയാൻപോലും
നവഭാഗ്യോദയമോക്കിലാരറിഞ്ഞു ॥

൨൭. വനമാന്നൊരുപുഷ്പ്പകരാക്ഷിസാക്ഷാൽ
വനമാലിപ്രിയയായലക്ഷ്മിയല്ലൊ
ധനസന്തതിമാത്രമല്ലഗോത്രാ
വനവുംവിപ്രനവന്നുചേർന്നുഭാഗ്യം ॥

സൗഭദ്രനിര്യ്യാണം.

കട്ടക്കനൽപ്പൊരിപറന്നിടുമാറുപോലോരം
വട്ടംകറക്കിയതിരുട്ടൊട്ടുകണ്ണുരുട്ടി

ചട്ടററവീയ്യുമടവായ്യൊട്ട ഭാരതാജി
ഘട്ടത്തിലേററിതൊരുവിശ്രുതവീരപോതൻ ||

൨. ആണത്തമോടുകരുകുഞ്ജരസൈനികത്തി
ല്വാണത്തലെന്നു ചെറുഞാണൊലിയാൽമുഴക്കി
ബാണത്തിനുള്ളമുനയിൽക്കടുകോപമക്ഷി
കോണത്തെവീണ്ടുമധികോദ്ധതനായ്ക്കുലത്തി ||

൩. വില്ലാളിമാരിവരശേഷവുമിന്നെനിക്കു
പുല്ലാണുനുനമിതിചാപമണിസ്വനത്താൽ
ചൊല്ലുന്നമുഷ്ക്കാട്ടകഥിച്ചിടുമാറുവീര
സല്ലാളനീയമണികാമ്മുകമൊന്നിളക്കി ||

൪. കേശംകിരീടമൊടുചേർത്തുകനത്തനീണ്ട
പാശംവിധംചരിതമുൽക്കടമായ് മുറുക്കി
ക്ലേശംസഹിപ്പതിനൊരുക്കമതെന്നുമെയ്യും
നാശംപെടാത്തപുതുചട്ടയിലിട്ടൊതുക്കി ||

൫. പാത്തട്ടശേഷവുമശാന്തരുഷാന്ധട്ടക്കാ
യ്യാത്തട്ടഹാസമുഖരീകൃതമാക്കിയുക്കിൽ
തേത്തട്ടിലിഷ്ടനിജസാരഥിതൻ കരത്തെ
ചേർത്തഷ്ടമൂർത്തിസദൃശൻചരിതംകരേറി ||

൬. പാടംരഥത്തിലധികോദ്ധതനിദ്ധഭാര
സേചടംഹയങ്ങൾതളരുംപടിചേർത്തിടുമ്പോൾ

സാദംപെടാത്തരിപുലക്ഷ്മിചവിട്ടുകൊണ്ടു
ഖേദംകലന്നവിധമാത്മശിരസ്സുതാഴ്ത്തി ॥

൭. വില്ലാളിമൌലിവിശിഖാസനമൂന്നിരോഷ
ഫുല്ലാക്ഷനായ് സപദിമൌർവ്വിവലിച്ചുകെട്ടി
ചെല്ലാമിനിജ്ജവമരാതിഗണത്തിലക്ഷി
ത്തെല്ലാലിവണ്ണമഥസാരഥിയോടണത്തി ॥

൮. സചാമിതൃഷ്ണുദവദാവകൃശാനുവാമ
സചാമിക്കെഴുംമതമറിഞ്ഞുസമർത്ഥസൂതൻ
തുമിന്നൽപോലിളകിടുംപുതുചക്രരേഖ
ഭ്രമിക്കുചേർത്തുതുരഗങ്ങളെവിട്ടവേഗം

൯. ഘോരായുധോല്ലൂരഗഭീരമതായിടുംത
ദ്വീരാഗ്രിമന്റെരഥമാഞ്ഞുവരുന്നനേരം
ആരാണിതെന്തുകഥയെന്നരുപ്രവീര
ന്മാരാൽതിളങ്ങിയചമൂനിവഹംനടുങ്ങി ॥

൧൦. മോഹംപരക്കുപടരുംപടിഘോരപത്മ
വ്യൂഹംചമച്ചുകുരുസേനകൾസജ്ജമായി
ദ്രോഹംപെരുത്തൊരുജയദ്രഥകണ്ണുമഖ്യർ
സാഹന്തരായ് തടനുകാക്കുകയാൽതിളങ്ങി ॥

൧൧. ബാണംതൊടുത്തുബലവാരിധിവൈരിവൃന്ദ
പ്രാണങ്ങൾപോലെകടുകാമ്മുകമിട്ടിളക്കി

ക്ഷീണംപെടാതെകുരുസേനകൾതൻനടുക്കായ്
ദ്രോണൻരണാങ്കണപുരോഗതനായ്തിളങ്ങി ॥

൧൨. കണ്ണാടിമുഖ്യപൃതനാഗണനാഥരന്നാ
കണ്ണാന്തമങ്ങിനെവലിച്ചൊരുമെയ്വിതന്നിൽ
തുണ്ണാഭിപാതിവിശിഖങ്ങൾതൊടുത്തുസൈന്യ
പൂർണ്ണാജിമദ്ധ്യമതിലുദ്ധതരായ് ചരിച്ചു ॥

൧൩. ദുശ്ശാഠ്യമേറുമതിദുർഭഗരായിടുന്ന
ദുശ്ശാസനാദിമദമത്തമഹാബലന്മാർ
അശ്വാടിവാഹനവരങ്ങളിലേറിവേഗം
വിശ്വാക്രമത്തിനരണത്തിലൊരുങ്ങിയെത്തി ॥

൧൪. തത്രാന്തരെപടുതപൂണ്ടൊരുപാർത്ഥപുത്രൻ
വിത്രാസമേതുമിയലാതെചമൂമുഖത്തിൽ
സുത്രാമചാപസമമാത്മധനുസ്സുകങ്ക
പത്രാഢ്യബാണതതികൊണ്ടുസനാഥമാക്കി ॥

൧൫. പഞ്ചാസ്യവീരനതിശുഷ്കവനത്തിലാന്ന
സഞ്ചാരമാണ്ടൊരുപാവകനെന്നമട്ടിൽ
വൻചാപവിച്യുതശരാഗ്നികണങ്ങളോട്ട
മഞ്ചാതെകൈരവചമൂനിരയിൽക്കടന്നു ॥

൧൬. ഉന്നിദ്രഘോരപവനാഹതിയാൽതരുക്കൾ
ഭിന്നിച്ചുലഞ്ഞുനിപതിപ്പൊരുകായ്ക്കൾപോലെ

മുന്നിട്ടുനില്പുമരിനായകർതൻശിരസ്സു
മന്നിൽതടാശരവിദാരിതമായ് പതിച്ചൂ ॥

൪൭. വീരാഗ്രിമൻവിജയസൂനയുഗാന്തകാല
ഘോരാഭ്രപംക്തിയുടെമട്ടിലധൃഷ്യനായി
പോരാളിമാരുടെനടുക്കുകടന്നുശസ്ത്ര
ധാരാഭിവർഷമതിഹർഷമൊടുംനടത്തി ॥

൪൮. ബാണാസനത്തൊടുചമൂനിരയിൽചരിക്കും
ദ്രോണാഖ്യദേശികനെയാശ്രുതമന്യുപെയ്തുൻ
പ്രാണാപഹാരിവിശിഖപ്രകരങ്ങൾകൊണ്ടു
കാണാതെയാക്കിയടരൊക്കയുമൊന്നിളക്കി ॥

൪൯. ദ്രോഹംകരുത്തകരുസേനകൾതന്റെറപത്മ
വ്യൂഹന്തകത്തുതനിയെപടപാത്ഥപുത്രൻ
സാഹന്തരായകരുകുഞ്ജരർതൻബലിഷ്ഠ
ദേഹങ്ങൾതോറുമരുബാണഗണങ്ങൾപൂകി ॥

൫൦. ഭേദിച്ചുസൈന്യനിരയെസ്സചയമുള്ളിലദ്രി
ഭേദിക്കെഴുന്നപടുപെയ്തനമിത്രഘാതി
മോദിച്ചുകാമ്മുകികടക്കവെയുത്തമാടി
യാടിക്കിലൊക്കെയുമതീവകബന്ധജാലം ॥

൫൧. മല്ലാടിടുന്നതിനുമോഹമൊടാഞ്ഞടുക്കും
വില്ലാളിമാരുടെകരങ്ങൾകരിമ്പുപോലെ

മല്ലാരിതന്റെഭഗിനീതനയൻശരത്താ
ലുല്ലാസമാന്നടനടൻഭുവിവെട്ടിവീഴ്ത്തി ॥

൨൫. ജന്യത്തിനായ് വലിയമെയ്വിവലിച്ചുകെട്ടു
മന്യന്റെവില്ലിൽവിജയാത്മജവീരബാണം
വിന്യസ്തകെയുകമണഞ്ഞതുകണ്ടുഭീതി
ഭിന്നസ്സചഹത്തൊടുജവത്തിലവൻപതിച്ചു ॥

൨൬. നോക്കുന്നടിക്കിലഖിലംവിജയാത്മജന്റെ
ലാക്കുള്ളതിൽപിഴയെടാത്തപുഷ്കക്കജാലം
വായ്ക്കുന്നവേഗമൊടുപാഞ്ഞുവരുന്നതേറു
മൂക്കുന്നരക്തമൊഴുകുംകുണപങ്ങൾകാണാം ॥

൨൭. ചട്ടറഥൽഗ്രനശരങ്ങൾതറച്ചുഭൂവിൽ
വട്ടംകറങ്ങിനിപതിക്കുമിഭപ്രജത്താൽ
പെട്ടന്നുമറുപലജീവികളുംപതിച്ചു
ചുട്ടത്തിചന്തകടലിൽകുഴപ്പമായി ॥

൨൮. കുത്തുള്ളഥൽഗ്രനസുതോഗ്രശരപ്രകാണ്ഡം
കൊത്തുള്ളിലുള്ളകുടൽമാലവെളിക്കുചാടി
പേത്തുംപിടയ്ക്കുമതിഭീമശവങ്ങൾഭീതി
ചേത്തുല്ലൂടാഭമവിടത്തിൽനിരന്നിതപ്പോൾ ॥

൨൯. സാഹന്തരാമരികൾതൻപൃതനാബലിഷ്ഠ
വ്യൂഹത്തിനുള്ളിലൊരുകൂസലുമാന്നിടാതെ

ഹാഹന്ത പാർത്ഥസുതനാഹ കടന്നശത്രു
ദേഹങ്ങളാൽകുണപരാട്ടിനതുഷ്ടിചേത്തു ॥

൨൭. അന്യന്റെകായമപരന്റെശിരസ്സുയുദ്ധ
സന്നദ്ധനാമപരനുള്ളുകരാംഗ്രിസംഘം
ജന്യത്തിലുല്കടമദത്തൊടുതറുത്തു
ധന്യൻധനഞ്ജയസുതൻസുതരാംവിളങ്ങി ॥

൨൮. വീരൻവിരോധിനികരത്തിനുമൃത്യുവേശ്മ
ദ്വാരംജവത്തിലതിവിസ്തൃതമായ്ചമഞ്ഞു
നീരന്ധ്രനിസ്തുലശരൌഘകുശങ്ങളാല
ഭൂരംഗവേദിയൊരുപോലെമറഞ്ഞിതപ്പോൾ ॥

൨൯. കൈവല്യദായിഹരിതൻസഹജാത്മജാതൻ
കൈവന്നകോപമൊടുശത്രുശിരസ്സഹസ്രം
വൈവശ്യമറുചെറുതാണൊലിമന്ത്രമോടും
വൈവസ്വതന്നുവടനാഹുതിയാക്കിവേഗം ॥

൩൦. യുദ്ധാങ്കണത്തിലൊരുപാടഭിമന്യുശസ്ത്ര
വിദ്യാംഗരാംഭടരെയങ്ങനെകാൺകയാലെ
സിദ്ധാന്തമോടവരണത്തിൽവഴക്കടിക്കും
സിദ്ധാമരാംഗനകൾതൻകൊതിതീർന്നുപോയി ॥

൩൧. പെട്ടെന്നുപാഞ്ഞരിപുസേനകളോടിടാനായ്
പുഷ്ടംതിരിക്കുവതിൽമുമ്പഭിമന്യുബാണം

ധൃഷ്ടതപമോടുജവമത്തലുകൊയ്തയാലു
ദ്ദിഷ്ടം പലായനപരക്ഷമലിച്ചതില്ലാ ॥

൩൨. ശസ്ത്രങ്ങൾതുകിവിജയാത്മജവീരനാജി
സത്രത്തിലെത്തിവിഹരിച്ചുചരിച്ചിടുമ്പോൾ
ചിത്രം കബന്ധഗണവും രണവീക്ഷചെയ്യും
തത്രത്യഖേചരികളും നടനം തുടങ്ങി ॥

൩൩. സപ്താരാതിതനുജനയൻതനിയേകടന്നു
വാരാശിവിസ്തൃതചമൂനിരയെസ്സരോഷം
വേലാരാക്രമത്തൊടുമഥിപ്പതുകണ്ടുഭീതി
ഭാരാൽകരുപ്പവരൊക്കെവിറച്ചുപോയി ॥

൩൪. കാലാഗ്നികല്പനഭിമന്യുവോടേറെതുപ്പാൻ
മേലാതെകൈരവബലേശർപരംപരുങ്ങി
വേലാതിഗപ്രബലവായുകയത്തണഞ്ഞാൽ
തൂലാളിക്കൂട്ടമൊടുനിൽക്കിലുമെന്തെടുക്കും ॥

൩൫. സാമർത്ഥ്യമേററമെഴുമീപ്പടുവീരഡിംഭ
നീമട്ടിലല്പസമയംസമരംതുടന്നാൽ
ഹാമൽബലംസകലവുംശകലീഭവിച്ചു
പോമെന്നുതാൻഭുജഗകേതുഭശംഭയന്നു ॥

൩൬. ഏതെങ്കിലുംചതിയിലിബ്ബലിതൻവിനാശം
ചെയ്യെങ്കിലെമമബലത്തിനുരക്ഷകിട്ടു

ആതങ്കശാന്തിചതികൊണ്ടുലഭിക്കുമെന്നു
ഭീതങ്കമക്കരുബലേശ്വരർതീച്ചയാക്കി ॥

൩൭. ദ്രോണൻതടീയതനയൻഫണികേതുകർണ്ണൻ
ക്ഷീണംപെടാത്തകൃപ, ശല്യ, ജയദ്രഥന്മാർ
കാണട്ടെവീര്യമടമെന്നുചൊടിച്ചുറവും
ബാണങ്ങൾതൂകിവിജയാത്മജനോടെതുത്തു ॥

൩൮. ചൊല്ലാന്നഷഡ്രഥികളോടൊരുക്കുസലേതു
മില്ലാതെയപ്രഥിതവിക്രമിശക്രപൌത്രൻ
സല്ലാഘവത്തൊടുമെതുത്തടരാടിവീര
ക്കില്ലാസഹേതുനിതരാംരണകക്കശത്വം ॥

൩൯. ഒറ്റയ്ക്കുതാൻപലബലിഷ്ഠരൊടേറെതുക്കും
കുറ്റംപെടാത്തകപികേതുസുതൻറെചാപം
തെറ്റെന്നുചണ്ഡമതിഖണ്ഡനചെയ്തകണ്ണൻ
ചെറ്റല്ലകോപികൃപനക്കൊടിതാഴെവീഴ്ത്തി ॥

൪൦. ദ്രോണാത്മജൻകുതിരയെക്കുലചെയ്തസൂത
പ്രാണാന്തമേകിഹൃദിശല്യമെഴുന്നശല്യൻ
ക്ഷീണാംഗനെന്നുകരുതിപ്പണികേതുകോപ
ശോണാക്ഷനായ് ശ്ശരശതങ്ങൾശിതങ്ങൾതൂകി ॥

൪൧. സൂതൻമരിച്ചു, കൊടിയുറുഹയങ്ങൾവീണ
രഥങ്കളുള്ളകുടകാമ്മുകവുംപൊടിഞ്ഞു

ചേതസ്സിലേതുമതിനാൽധൃതിയറിടാതെ
ചൈതന്യശാലികപികേതുസുതൻചൊടിച്ചു ॥

൫൨. രുഷ്ടൻകടുത്തഗദയൊന്നുകരത്തിലേന്തി
ധൃഷ്ടതപമാൻധരയിൽതറയോടുചാടി
ദുഷ്ടപ്രമാഥികരുനാഥചമൂകുലത്തെ
കഷ്ടത്തിലാക്കിരണനൈപുണികൊണ്ടുവീണ്ടും ॥

൫൩. ദുയ്യോഗശാലിബലമോടുഗദാസഹായൻ
ദുയ്യോധനാത്മജനടുത്തിതുയുദ്ധഭൂവിൽ
വീയ്യോടയംകലരുമായവർരണ്ടുപേരും
മായ്യോചിതംതടനഘോരരണംനടത്തി ॥

൫൪. പോരാളിമാരമരതുല്യപരാക്രമത്താൽ
പാരാകവെബതകുലുക്കിരണാങ്കണത്തിൽ
ഘോരാത്തിചേപ്പൊരുപരസ്പരതാഡനത്താൽ
ഹാരാമരാമതനുതത്രതദാവെടിഞ്ഞാർ ॥

൫൫. വീരൻവ്യൂഹംവിഭേദിച്ചരിവരപൃതനാമദ്ധ്യ
മാപിച്ചയുദ്ധ
ക്ഷ്മാരംഗത്തിൽപരേതാധിപനുപലരെയും
പ്രാതലാക്കിജ്ജവത്തിൽ
പാരംപാരുഷ്യമേറുംകിതവരിപുകുലോ
ൽകൃഷ്ടരാൽക്ലിഷ്ടനായ്ചാൻ
വീരസ്വർഗ്ഗംഗമിച്ചാൻസുകൃതനിധി
സുഭദ്രാസുതൻനിത്യഭദ്രം

ഉഴമ്മിള

ക. സാമന്യമല്ലസകലക്ഷ്മകക്കരുന്നിൽ
സീമാധികാദരകയുഹലഭക്തിഭാരം
കാമാനുകൂലമരുളിത്തെളിവേകിടുന്ന
രാമായണംപ്രഥിതമിപ്രഥിവീതലത്തിൽ ||

ഖ. ശ്രീരാജമാനഗുണസഞ്ചയമഞ്ചഭൂവാം
ശ്രീരാമനാശ്രിതജനാവനജാഗരൂകൻ
പേരാളുമുക്കഥയിൽനായകനെന്നപോലെ
പോരാളിവീരമണിലക്ഷ്മണനംലസിപ്പൂ ||

ന. ലങ്കാധിനാഥനഖിലാശരമെഴലിഭ്രഷ്ടാ
ലങ്കാരമായടശകന്ധരനുള്ളവീര്യം
തൻകാമ്മുകപ്പണിയിലൊന്നുപുതുക്കിയിന്ദ്രാ
ഹങ്കാരഹാരിനിപുണാഗ്രണിമേഘനാദൻ ||

ര. രക്ഷോധിപാഗ്രണിടശാസ്യവധത്തിനേക്കാം
ലക്ഷോപലക്ഷകവിഭീഷണനായ് രണത്തിൽ
അക്ഷോഭ്യനാമരിയരാവണിതൻവധത്തി
ലൂക്ഷോഭമറ്റുജനതയ്ക്കുസുഖംജനിച്ചൂ ||

൫. ശ്രീലക്ഷ്മണങ്ങഠംതികയുന്നൊരുലക്ഷ്മണൻസൽ
ഛരീലംശരിക്കിയലുമഗ്രജനൊറ്റുമെങ്ങും!
സ്ഥൂലപ്രകർഷഭരമാൻതഥാകഥസ്സാ
മൂലംമനോജ്ഞതരഭാവമിയറിടുന്നു ॥

൬. സുത്രാമജിത്തിനെവധിച്ചവനാംസുമിത്രാ
പുത്രാഗ്രിമൻറപുതുതാരുണിയാസപദിപ്പാൻ
സത്രാരസത്തൊടുലസിപ്പൊരുശാതപത്ര
പത്രാക്ഷിയുമ്മിളജഗത്രയപൂജ്യയല്ലൊ ॥

൭. മിത്രാനപായമണിരാമനൊടൊത്തുവിശ്വാ
മിത്രാദ്ധ്വരാവനവിധിക്കുഗമിച്ചുപിന്നെ
മിത്രാഭിതുഷ്ടികലരുംജനകാലയത്തിൽ
വൃത്രാരിജിദ്ദമനനുംകുതുകത്തിലെത്തി ॥

൮. സ്ഫീതാദരംരഘുകുലാഗ്രണിരാമദേവൻ
സീതാവിവാഹമഹിതോത്സവമാചരിക്കെ
താതാജ്ഞയാസുമതിലക്ഷ്മണനക്ഷണത്തി
ലുൽതാംഗിയുമ്മിളയെയുൽക്കുതുകംവരിച്ചാൻ ॥

൯. ദാരങ്ങളോടുമൊരുമിച്ചവരുച്ചമോദാൽ
സ്ഫാരപ്രഭംപുരവരത്തിലണഞ്ഞശേഷം
വീരപ്രധാനിവധുവുമ്മിളമാത്രമേതോ
വൈരസ്യമേറവിധമാക്കഥതന്നിൽമാഞ്ഞു ॥

൫൦. താതാജ്ഞമൂലമലഘുദ്യുതിമാൻദശാസ്യ
ജേതാവുലക്ഷ്മണനുമൊത്തുവനത്തിൽവാഴാൻ
ജാതാദരംതുനീയവൈസതികൾക്കുമുത്താം
സീതാവധൂടിതടവറുതിരിച്ചുമമ്പെ ॥

൫൫. ഘോരാടവീതടനിവാസവുമാത്മനാഥ
ശ്രീരാമനൊത്തുസതിസീതകഴിച്ചുകൂട്ടി
പാരിൽപ്പതിവ്രതകൾതൻപ്രിയരെപ്പിരിഞ്ഞു
പോരില്ലതീവ്രനരകത്തിലുമൊപ്പമെത്തും ॥

൫൬. ആമട്ടിലിഷ്ടപതിലക്ഷ്മണനോടുചേന്നി
ട്ടാമട്ടിടഞ്ഞൊഴിയുമ്മിള പോയിടായ്കിൽ
ആമഞ്ജുശീലമവിളിൽക്കുറവല്ലപിന്നെ
പ്രേമക്ഷതിക്കുവഴിയില്ല, നിദാനമെന്തൊ ॥

൫൭. രാമായണത്തിലൊരുനായികയാക്കിടേണ്ടും
ശ്രീമാന്യയായ്വിലസുമുമ്മിളയെപ്പകാമം
ധീമാൻമുനിപ്രവരനാദികവീന്ദ്രനെന്തേ
സാമാന്യരീതിയിലുമേതുമുരച്ചിടാഞ്ഞു ॥

൫൮. ശ്രീരാഘവൻറെപിറകെസതിസീതപോകാൻ
ധാരാളമായ്പ്പലസുയുക്തികളോതിയെല്ലാ
നേരാണു, പക്ഷെയിതുലക്ഷ്മണപത്നിയാളിൽ
ചേരാഞ്ഞതെന്തുസതികൾക്കിഹഭേദമുണ്ടോ ॥

൪൭. ആയ്യാംശ്രീസേവനകുതുഹലിലക്ഷ്മണൻതൻ
ഭായ്യാനയാനമൊരുവേളതടഞ്ഞിരിക്കാം
കായ്യാതിഗൌരവമറിഞ്ഞവളാകിലാത്മ
സൈഥ്യാദരത്തൊടുവിടാതെഗമിക്കുമൊപ്പം ॥

൪൮. പൂതാശയൻസകലഭൂതദയാർദ്രനായ
സീതാധവൻനിയതമൂർമ്മിളതൻറെയാനം
ഏതാകിലുംതടകയില്ല, നിജേശനൊത്തു
ജാതാദരംസുദതിയെന്തുഗമിച്ചതില്ല ॥

൪൯. രാമാനുജൻറെബലമായതടസ്ഥമോ? ത
ദ്രാമാമണിക്കുകടുകാനനവാസഭീയോ?
പ്രേമാങ്കമാത്മഹിതമോതിടുവാൻനവോദ്ധാ
സാമാന്യമായമടിയോ? പരമാരറിഞ്ഞു ॥

൫൦. തൻപൂർവ്വസോദരിയോടൊത്തുവനത്തിനായി
സ്സംപൂർണ്ണതൃപ്തിയൊടുമൂർമ്മിളപോയിടാതെ
സംഭ്രതമാമഴലൊടുംപുരിവാണിരിക്കാം
കിം? ഭ്രതലംവിരഹിണിക്കുസുഖത്തിനാമോ ॥

൫൧. സംവർത്തകല്പസമമായ് സചയമെട്ടുമാറും
സംവത്സരങ്ങളൊരുപോലുരുഖിന്നയായി
തൻവല്ലഭൻറെകഥപോലുമറിഞ്ഞിടാതെ
കിം? വല്ലകീവിമലവാണിവസിക്കുമെന്നോ?

൨൦. അക്കാലമൊക്കയുമസഹ്യവിഷാദമോടു
മക്കാമിനീമണികഥംനിവസിച്ചിരുന്നു!
അക്കായ്മമോർപ്പതുമശക്യമിവണ്ണമോർത്തോ
തൽക്കാര്യകാരനതുവിട്ടുകളഞ്ഞുതീരെ ॥

൨൧. പാരേസമുദ്രമൊരുവത്സരമാശരേശാ
ഗാരേവിഷാദമൊടുവാണൊരുസീതയെക്കാൾ
ഇഴരേഴവത്സരമൊരേനിലയിൽതഥാധി
പൂരേപതിച്ചുജയ, മൂർമ്മിളതന്നെനേടി ॥

൨൨. കാന്താരസീമ്നിഗതനാംകണവന്റെറകഞ്ഞ
കാന്താനനത്തെനിരുപിച്ചുനിതാന്തതാപാൽ
താന്താശയത്തൊടെഴ, മൂർമ്മിള, വീരപത്നി
താൻതാട്ടശാന്തിഭരമേറുസഹിച്ചുവെല്ലെ ॥

൨൩. സപ്രാന്തംതെളിഞ്ഞുഭരതൻസുധിചിത്രകൂടോ
പാന്തത്തിൽവാഴുമൊരുരാമനെയാനയിപ്പാൻ
സാന്തഃപുരപ്രകൃതിസഞ്ചയനായയച്ചു
കാന്താരമാന്നളവിലൂർമ്മിളപോയിരുന്നോ ॥

൨൪. തെല്ലുംതദീയചരിതത്തെയുരച്ചിടാതെ
ചൊല്ലുള്ളൊരാദികവിവിട്ടുകളഞ്ഞതെന്തോ
പുല്ലും, ലതാ, വിടപി, യെന്നിവവിസ്തരിച്ചു
ചൊല്ലുന്നമാമുനിയഹോ? ബഹുപക്ഷപാതി ॥

൨൫. ശ്രീരാമദേവനുവിദേഹസുതാവിയോഗ
വേലാരാത്തിമൂലമഴലേറവുമേറിരുന്നു
പേരാന്നലക്ഷ്മണനിലുമ്മിളതൻവിയോഗ
ഭാരാധിതൻകണവുമക്കവികണ്ടതില്ലെ ॥

൨൬. ശുദ്ധാശയക്കുകഥയിൽപ്പുരമേവമുള്ള
സിദ്ധാന്തമെന്തിനുമഹന്മതമാരറിഞ്ഞു
അദ്ധാമ്നികാഗ്ര്യമണിലക്ഷ്മണനുംവിയോഗ
ബദ്ധാത്തിയുമ്മിളയുമന്നുകലന്നിരിക്കും ॥

൨൭. രുക്ഷാശരേശഹതിചെയ്തഥരാഘവന്മാർ
സാക്ഷാൽപുരോദരമതിൽസ്മൃതമാന്നനേരം
വീക്ഷാമഹോത്സവരസത്തിൽവിശിഷ്യനീന്തി
ദ്രാക്ഷാഭിഭാഷിണിയൊരുത്തികൃതാർത്ഥയായീ ॥

൨൮. സുത്രാമജിത്തിനെവധിച്ചവനുംവിയോഗ
സത്രാഭിദീക്ഷവിരചിച്ചവധൂടിതാനും
തത്രാദരിച്ചനയനാമൃതപാരണയ്ക്കാ
ണത്രാഭിമുഖ്യതകഥയ്ക്കിനിയെന്തുവേണം ॥

൨൯. ഉദ്ധപ്രമോദഭരമുമ്മിളയിൽജനിച്ച
ഗാഢപ്രതാപമിയലുന്നൊരുചന്ദ്രകേതു
മൂഢതപമെന്നിയെരഘുപ്രവരാശ്വമേധ
പ്രൌഢപ്രചാരപരിസാധകനായിരുന്നു ॥

൪൦. കല്യാണവേളയിലൊരിക്കൽവെളിക്കുകാട്ടി
ക്കല്യാശയൻകവിമറയ്ക്കിലുമില്ലദോഷം
കല്യാണഗാത്രികളണഞ്ഞിടുമിന്ദ്രനീല
ക്കല്ലായൊരുമ്മിളയെ, യാരുമനാദരിക്കാ ॥

ഭീമപ്രഭാവം.

---

൧. ചൊടിച്ചുഗ്രമാംകണ്ണുതിണ്ണെന്നുരുട്ടി
ത്തടിച്ചുള്ളകയ്യിൽഗദാദണ്ഡമേന്തി
വടിച്ചുക്കുകൂട്ടന്നൊരഭ്യാസിപല്ലും
കടിച്ചാഗ്രഹ, ഭീമൻ, രണാഗ്രത്തിലെത്തി ॥

൨. ഉടുത്തുള്ളപട്ടൊന്നുമേല്പോട്ടൊതുക്കി
ത്തിടുക്കെന്നരക്കെട്ടുധൃഷ്ടംമുറുക്കി
മിടുക്കോടിടംകൈകൊടുക്കുന്നകോപത്തൊടാഞ്ഞാഞ്ഞടിച്ചു ॥

൩. ധരാപൃഷ്ഠമെല്ലാംകുലുങ്ങുന്നമട്ടിൽ
പ്പുരാത്തിപ്രഭൻപാരിലൂന്നിച്ചവിട്ടി
കരാളംകരാഗ്രോല്ലസത്താംഗദാഗ്ര്യം
നിരാതങ്കമുങ്കോട്ടമമ്മാനമാടി ॥

൫. ഇടിക്കുംകടൽത്തീരഘോഷത്തിനുംവ്യ
ത്തിടിക്കുംവിധത്തിൽപ്രചണ്ഡാട്ടഹാസം
ചൊടിക്കുന്നൊരുക്കുംദിഷ്ടല്ലാളിപാടേ
മുടിക്കാനൊരുമ്പെട്ടഭീമൻമുഴക്കീ ॥

൬. നിരന്നങ്ങുനില്ക്കുംകുരുശ്രേഷ്ഠസേനാ
നിരയ്ക്കുള്ളമദ്ധ്യത്തിലെയ്ത്യമോടും
ദരംതെല്ലുമെന്യെപ്രവൃദ്ധോഗ്രയുദ്ധാ
ദരംചാടിവീണാൻപ്രവീണാഗ്രഗണ്യൻ ॥

൭. ഇടംതിങ്ങിനിൽക്കുംകരിമ്പിൻകുലത്തിൽ
ക്കടന്നാക്രമിക്കുന്നകാട്ടാനപോലെ
തടഞ്ഞാശ്രുകേറിദിഷ്ടന്മദ്ധ്യഭൂവിൻ
തടംതച്ചുടച്ചാൻഹിടുംബപ്രമാഥി ॥

൮. ഉലച്ചാഞ്ഞുവാശിക്കുവീശിഗ്ഗദാഗ്ര്യൻ
നിലയ്ക്കാതെസേനാഗണത്തിൽപ്രവീണൻ
ചലൽഘോരഘോഷംപതിപ്പിച്ചുപാരിൽ
ത്തലച്ചോറുപൊട്ടിത്തെറിപ്പിച്ചിതെങ്ങും ॥

൯. കടത്തിൽതുടുമ്പുംമദത്തോടുപാഞ്ഞു
ള്ളാടപ്പൈഥഡികാട്ടുന്നകുംഭിവ്രജത്തിൽ
കടന്നോറുക്രൂരൻഗദാഗ്രത്തിനാൽമൺ
കൂടത്തിൻകിടയ്ക്കാശ്രുതട്ടിത്തകർത്തു ॥

൯. തടാപാഞ്ഞടുക്കുംരഥീന്ദ്രവ്രജത്തെ
ഗ്ഗടാതല്ലജത്താലൊരേതല്ലിനാലെ
മടാൽത്താഴെവീഴിച്ചുപാർശ്വത്തിൽവാഴും
പടാതിക്കുമുണ്ടാക്കിഭീമാത്തിഭീമൻ ॥

൧൦. തിലംതാഴെവീഴാത്തരീതിക്കുസേനാ
ബലംവ്യൂഹമായ് ച്ചെന്നുനിൽക്കുന്നാടിക്കിൽ
അലംവ്യപ്രഭാവൻതകത്തേറിടുമ്പോ
ളലംവിക്രമിപ്പാൻകബന്ധങ്ങളെന്നായ് ॥

൧൧. കരുത്തേറിടുംഭീമനൊറ്റക്കുചൂറി
ക്കരുശ്രേഷ്ഠസേനാസമൂഹത്തിലേവം
വരുത്തിപ്രണാശംമടിച്ചാത്തിടുമ്പോ
ളൊരുത്തക്കുമേഴ് പാനടിച്ചില്ലധൈര്യം ॥

൧൨. ശവവ്രാതമാകുന്നവൻകുന്നിൽനിന്നും
സ്രവത്താമസൃക് സിന്ധുപൂരത്തിൽനീന്തി
അവശ്യംകളിക്കുംകബന്ധങ്ങളാലെ
വിവസ്വത്സുതപ്രീതിദാതാവടങ്ങി ॥

൧൩. പരംരക്തധാരാനദിക്കുള്ളഭാസ്സും
കരംനഴ്കിടുംകാന്തിചക്ഷുസ്സിലേന്തി
തരംപാത്തുപായുന്നഭീമൻതദാസ
ത്പരംദുഷ്ടദുശ്ശാസനാഭ്യാശമെത്തി ॥

൧൪. കട്ടംകോപടാവസ് ഫുലിംഗങ്ങൾകണ്ണിൽ
ചുട്ടംമട്ടുഗ്രുഷ്ടംപറപ്പിച്ചുഭീമൻ
കുട്ടങ്ങീ, ഖലൻനീയുമെന്നോതിനേരെ
പട്ടപ്രാവേൻപാഞ്ഞുപോരിന്നെതുത്തു ॥

൧൫. പനയ്യാത്തുവണ്ണിച്ചുനീണ്ടുള്ളകയ്യിൽ
കനക്കുംഗദാദണ്ഡമൊന്നേന്തിവേഗം
ഘനദ്വേഷിദുശ്ശാസനൻതാനുമപ്പോൾ
ഗ്ഘനദ്ധ്വാനതുല്യാട്ടഹാസംമുഴക്കി ॥

൧൬. പടുതപംപെരുത്തുള്ളരണ്ടാളുമൊപ്പം
തുടുത്തുള്ളനേത്രങ്ങൾപെട്ടെന്നുരുട്ടി
അടുത്തേറുതമ്മിൽത്തടഞ്ഞുംപ്രഹാരം
തടുത്തുംതരംപോലെവൻപോർനടത്തി ॥

൧൭. ഇരമ്പിക്കയത്തേറുതുംഗസ്വനോദ്യൽ
ത്തരംഗങ്ങളാംരണ്ടുസിന്ധുക്കൾപോലെ
പരംഘോരരൗദ്രാട്ടഹാസങ്ങളാൽഭീ
ഭരംചേർത്തുതാരമിത്രാത്തിടന്മാർ ॥

൧൮. മദാവേശമോടാഞ്ഞുതല്ലുന്നതാമ
ഗ്ഗദാദണ്ഡമൊന്നിച്ചുഭിന്നിച്ചിടുമ്പോൾ
തദാവിഷ്ഫുലിംഗങ്ങൾവാനിൽച്ചരിക്കും
തദാലോകകന്മാക്കുശല്യത്തിനായി ॥

൧൯. ഇടിക്കുംമട്ടുപ്പംപെടുത്തുന്നതാമാ
ഞ്ഞടിക്കുംചടാരാവമുഗ്രാട്ടഹാസം
തടിക്കുന്നഘോഷത്തൊടുപ്പല്ലിറുമ്മി
ക്കടിക്കുംകടുദ്ധ്വാനമാഹന്തഘോഷം ॥

൨൦. വിടാതേറുതമ്മിൽപ്പിടിച്ചുംകടിച്ചും
ചടാരാവമംഗങ്ങൾതെക്കിപ്പൊടിച്ചും
സ്ഫുടാംഗക്ഷതപ്രാതവിസ്രംസിരക്ത
ഝടാബിന്തുവൈഡൂര്യമാല്യംവഹിച്ചും ॥

൨൧. കരംകോത്തുചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞുംമറിഞ്ഞും
തരംനോക്കിയൂക്കിൽപ്രഹാരംതടഞ്ഞും
ശരംപോലെപാഞ്ഞൊറുമുട്ടിപ്പിടഞ്ഞും
പരംപാണിബന്ധംവിടാനായ്കൂടഞ്ഞും ॥

൨൨. പ്രഹാരപ്രകാരങ്ങളോരോന്നിവണ്ണം
മഹാസാഹസത്തോടുചെയ്യുന്നനേരം
വിഹായസ്സിൽനിൽക്കുന്നദേവർഷിമാരും
മഹാവിക്രമന്മാരെമാനിച്ചിതന്നാൾ ॥

൨൩. ജരാസന്ധജേതാവുഭീമാസനൻതൻ
കരാഗ്രത്തിലെത്തിപ്പിടിച്ചാത്തരോഷം
ചിരാൽച്ചേന്നചുറ്റിത്തിരിപ്പിച്ചുതള്ളി
ധരാശയ്യയിൽതച്ചുരീരത്തെവീഴ്ത്തി ॥

൨൬. പിടഞ്ഞായവൻചെറെണീററീടുവാനായ്
ത്തുടങ്ങുന്നനേരത്തുവാതാത്മജാതൻ
കടന്നാശുകേറീട്ടുഷ്ണംചവിട്ടി
ത്തടഞ്ഞാക്കഴുത്തിൽക്കരംചേത്തമത്തി ॥

൨൭. പതിച്ചാലുമുക്കോടെഴുന്നേല്പതിന്നായ്
ക്കുതിക്കുന്നദുശ്ശാസനൻതൻശരീരം
അതിക്രൂരമേറുംനഖാഗ്രങ്ങളാലെ
പ്രതിഷ്ഠാന്ദ്രചിഹ്നാവുകത്തിപ്പിളർത്തി ॥

൨൮. ശുഭാപാംഗിപാഞ്ചാലിതൻചേലഹാഹാ
സഭാഗ്രത്തിൽവെച്ചിട്ടഴിച്ചോരുഷ്ണൻ
സഭാഗ്രത്തിനാൽകീഴമന്നപ്പൊളുഗ്ര
പ്രഭാവൻമടിച്ചാത്തുഘോഷംസരോഷം ॥

൨൯. പടക്ഷോണിതന്നിൽക്കിടന്നാത്തനായി
പ്പിടയ്ക്കുന്നവൈരിപ്രവീരന്റെമെയിൽ
കടത്തിക്കരോരംനഖാഗ്രങ്ങൾഭീമൻ
കുടഞ്ഞാന്ത്രമാല്യംവലിച്ചുകെട്ടുത്താൻ ॥

൩൦. ക്ഷണംശത്രുഗാത്രത്തിൽനിന്നുൽഗളിക്കും
നിണംകോരിവാരിക്കുടിച്ചുംമദിച്ചും
പിണംതച്ചിഴച്ചുംവപാമാംസരക്തൌൽ
ബണക്രൂരകായൻഭയംപാരിനേകി ॥

൨൯. പുരംചുട്ടുപൊട്ടിച്ചുസംഹാരരുദ്രൻ
പരംഘോരനായ് പണ്ടുവഞ്ചിച്ചുമട്ടിൽ
പരന്മാക്കുഭീഷ്മത്തുഭീമാട്ടഹാസം
സ്ഫുരദ്രക്തസിക്താംഗനന്നുജപ്പിച്ചു ॥

൩൦. ശമംകൈത്തരിപ്പേതുമാന്നില്ലപക്ഷേ
യമൻനിന്നെരക്ഷിച്ചുഞാനെന്തുചെയ്യും
സമർത്ഥൻകഥിച്ചിത്ഥമബ്ഭീമസേനൻ
സമസ്താപഹാസ്യത്തൊടന്നോതിവീണ്ടും ॥

൩൧. അടങ്ങുന്നതില്ലെൻറകയ്യുക്കുയുദ്ധ
ച്ചുടങ്ങിന്നുശീലിച്ചുപോരാളിമാരിൽ
സ്ഫുടസ്ഥയ്മാണുങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽനേരി
ട്ടിടഞ്ഞോട്ടെ ;യിപ്പാരു' ഹാ! വീരശൂന്യം ॥

൩൨. വരാഭംകിരീടംധരിക്കുന്നുള്ളൂ
ത്തൊരാളെങ്കിലുംശക്തനുണ്ടായിരുന്നാൽ
വരാനെന്തുവൈകുന്നുനമ്മോടെയുദ്ധാൻ
ധരാനായകക്കില്ലധൈര്യംതരിമ്പും ॥

൩൩. ചുണക്കുട്ടിയുണ്ടെങ്കിൽയുദ്ധത്തിനായി
ക്ഷണത്തിൽഗമിക്കട്ടെയെന്നാത്തരോഷം
നിണച്ചാത്തിലാപ്പൂത്തകൂറൻമരിക്കിൻ
കണക്കിൽത്തിളങ്ങുന്നൊരാഭീമനോതി ॥

൩൬. ഭയംകൊണ്ടുനേരെനിരീക്ഷിപ്പതിന്നും
സ്വയംശക്തിയില്ലാത്തഭൂപാലകന്മാർ
ജയംനേടിടാനിഛവെച്ചില്ലജീവ
വ്യയത്തിൽജനങ്ങൾക്കുഭീകൂടുമെല്ലൊ? ॥

൩൭. മഹാദേവനെഗ്ഘോരജന്യത്തിൽമുന്നം
പ്രഹാരത്തിനാൽതൃപ്തനാക്കിച്ചമച്ചോൻ
മഹാബാഹുവീര്യംപെടുംമാനിപാർത്ഥൻ
സഹാസംസഹിച്ചില്ല, ഭീമോഗ്രവാക്യം ॥

൩൮. ഒട്ടുക്കുവീരധരണീപതികൾക്കിളപ്പം
തട്ടുന്നപൂവ്വജവചസ്സുസഹിച്ചിടാതെ
രുട്ടുള്ളിലാൻവിജയൻനിജഗാണ്ഡിവത്തിൽ
പ്പെട്ടുള്ളമെഴുവിയെമുക്കിവലിച്ചുകെട്ടി ॥

൩൯. അത്രയ്ക്കായില്ലവീരാഗ്രണികളെയ
ഖിലംനിന്ദചെയ്തിത്ഥമിപ്പോ
ളത്രസ്തപംനടിക്കുന്നൊരുഗുരുവിനൊടും
ഞാനടങ്ങുന്നതല്ല!
ശസ്ത്രംമല്ലുയ്യിലുണ്ടെന്തിനുവെറുതെ
യിനിത്താമസിക്കുന്നുഭോ! മ
ന്മിത്ര! ശ്രീസാരഥേ! ശ്രീരമണരഥമണ
ച്ചാലുമായ്വാന്തികത്തിൽ ॥

൯൨. വാശിക്കേവമുരച്ചുപാത്ഥനുടനെ
ദുശ്ശാസനാസ്രോല്ലസം
പൂശിക്കൊണ്ടുമടിച്ചിടുംപവനജ
തന്നോടുപോരാടുവാൻ!
ആശിച്ചായതിനായ് പരംപരികരം
ബന്ധിക്കവെബന്ധുവാം
കേശിദ്വേഷിതടുത്തുനിത്തിതരസാ
മന്ദംസമന്ദസ്മിതം ॥

൯൩. ചെന്നൊട്ടുംപടമെന്നഭാവമൊടുടൻ
നോക്കുന്നൊരുപ്പാത്ഥനോ
ടെന്നെത്തൊട്ടിഹനോക്കിയാലുമയി!
നീയെന്നോതിനന്ദാത്മജൻ!
അന്നേരംകപികേതുവിശ്വപതിയെ
സ്പശ്ചിച്ചുദശ്ചിക്കവെ
തന്നെത്താനറിയാതെഭീതിവിവശൻ
പിന്നോട്ടുമാറീടിനാൻ ॥

൯൦. ഹിരണ്യകശിപുക്ഷതിക്കവതരി
ച്ചുചിന്മൂർത്തിഭീ
കരൻയുഹരിതൻമഹാവടിവിയന്നു
വിശ്വാത്തിദം!
പരംവിഹതിചെയ്തിടുംപവനജാ
തനെപ്പാത്തുടൻ

പുരന്ദരസുതൻസുവിസ്മയഭ
യങ്ങൾനേടീടിനാൻ ॥

൫൧. പഞ്ചാസ്യവിക്രമനിവണ്ണമരാതിദേഹ
മഞ്ചാതെകീറിയഥചോരപിരണ്ടകയ്യാൽ
പാഞ്ചാലിതൻകചമതല്ലികവാൻകൊട്ടി
വാഞ്ഛാനുകൂലമതിശാന്തതയാൻഭീമൻ ॥

കൃതജ്ഞതാ

---

൧. വിക്രമാംബുനിധിമെഴലിഹീരമാം
വിക്രമാക്വിപുലാവലാന്തകൻ
ശക്രവൈഭവമിയന്നുതദ്ധരാ
ചക്രമപ്പൊഴുഭരിച്ചുമേവിനാൻ ॥

൨. അജ്ജഗന്മകുടകോടിഭ്രഷ്യയാ
മുജ്ജയിന്ന്യഭിധചേരുമപ്പുരി!
സജ്ജനാവനവിശിഷ്ടനിഷ്ഠയിൽ
സജ്ജനാകൃമവനാൽതെളിഞ്ഞുതെ ॥

൩. നാട്ടിൽവാഴ്വതിനൊപ്പമന്നു, നാ
യാട്ടിനായ്, സ്സമയിലാറുമാസവും
കാട്ടിലാൻനിവസിപ്പുതന്മഹാ
രാട്ടിനുള്ളപതിവായിരുന്നുപോൽ ॥

൫. അദ്ധരാരമണനന്നൊരിക്കലാ
ബദ്ധകഞ്ചുകനരണ്യയാത്രയിൽ
ഇദ്ധമോദമനയായിമാരുമൊ
ത്തുദ്ധതദ്യുതിതിരിച്ചുസതപരം ॥

൬. ഭേരിഘട്ടനവിനിസ്സ്വനങ്ങളാം
ഭൂരിഭീഷണഘനാരവങ്ങളാൽ
പാരിളക്കിവിഹരിച്ചുതച്ചമൂ
വാരിടാളികൾപരാഗവൃഷ്ടിയാൽ ॥

൭. കേടകന്നപടസേനയോടുമാ
ഖേടകൌതുകിപുറപ്പെട്ടുംവിധൌ
പാടവത്തൊടതുകണ്ടുവാഴ്ത്തിനാർ
പെടമാൻമിഴികൾപെഴരനാരിമാർ ॥

൮. അപ്രമേയബലമാമനീകിനി
ക്കപ്രധൃഷ്യതവിശിഷ്യചേഷ്ടിതൻ
സപ്രമോദമഖിലാവനോല്ലനാം
സൽപ്രമാണിവിപിനത്തിലെത്തിനാൻ ॥

൯. സ്ഥൂലമായ് വിതതപണ്ണശാഖമാം
സാലജാലമിടതിങ്ങിയെങ്ങുമെ
നീലമാമിരുളിനെപ്പൊഴുംസമം
മൂലഭൂവിലഭയംകൊടുപ്പതായ് ॥

൯. കാട്ടുപോത്തുകളുമുഗ്രചാപലം
കാട്ടുമുല്ലടവലീമുഖങ്ങളും
കൂട്ടുചെന്നൊരുവ്യകങ്ങളുംഭയം
കൂട്ടുമാറുവിഹരിച്ചിടുന്നതായ് ॥

൧൦. മത്തഹസ്തിവരമസ്തകങ്ങളെ
ച്ചിത്തരോഷമൊടടിച്ചുടയ്ക്കയാൽ
മുത്തടന്നുപൊഴിയുംനഖങ്ങളോ
ടൊത്തകേസരികളാവസിപ്പതായ് ॥

൧൧. ഏവമുഗ്രഭയടായിയാംമഹാ
ടാവമുല്ലടഭടോല്ലരാവൃതൻ
ഭൂവലാരിബലവാൻകടന്നുടൻ
ഭീവളത്തിവനസതപപാളിയിൽ ॥

൧൨. കുന്നിലുള്ളകുടിൽവിട്ടിറങ്ങിയ
കുന്നിമാലയണിയുംകിരാതിമാർ
മുന്നിലെത്തിമിഴിയാൽനകന്നത
ന്മന്നിനീശനുടെഗാത്രസൌഷ്ഠവം ॥

൧൩. ആക്കമോടുവനസതപരാജിതൻ
പോക്കടച്ചുയുപസൈന്യസഞ്ചയം
ലാക്കറിഞ്ഞുടനിളക്കിയൂക്കരാം
ശപാക്കളൊത്തുവിപിനാന്തമൊക്കയും ॥

൪൬. ദീപിതാസ്യവിശിഖങ്ങൾകൊണ്ടുത
ദ്വീപിവയ്യരെയുത്തുവീഴ്ത്തിയും
വാപിളർന്നവരുമപ്പുലിക്കുമേൽ
സ്തൂപികാകൃതിയിൽവാളിറക്കിയും ॥

൪൭. കുഞ്ജരാഖിലകരകത്തുകൊണ്ടുവൻ
കുഞ്ജരങ്ങൾകലഹിച്ചെതുക്കവെ
അഞ്ജസാരസമിയന്നതൽഹരിരോ
ഭഞ്ജനംപരശുകൊണ്ടുകുട്ടിയും ॥

൪൮. ഉല്ലസാരവമൊടാഞ്ഞുപാഞ്ഞിടും
മക്കടാഗ്രണികരന്തെറമസ്കകം
മുഷ്കടക്കുമൊരുമൽഗരങ്ങളാ
ലക്കടുംരുധിരമിശ്രമാക്കിയും ॥

൪൯. ധൃഷ്ടരാംനൃപതിസൈന്യനാഥരീ
മട്ടരണ്യഭുവിവേട്ടയാടവെ
അഷ്ടദിങ്മുഖവുമബ്ഭടേശർത
ന്നട്ടഹാസതതികൊണ്ടുപൂണ്ണമായ് ॥

൫൦. വിക്രമാക്കനുപനംശരാസനം
വക്രമാക്കിവിശിഖോല്ലസാഗ്നിയിൽ
ശക്രവൈഭവനടൻമഹാടവീ
ചക്രമൊക്കയുമെരിച്ചുനിർദ്ദയം ॥

൧൯. ക്രൂരനാകുമൊരുപന്നിമുന്നിൽവ
ന്നോരാഭമിപതിയിൽബ് ഭയത്തൊട്ടം
തേരായൽക്ഷീതിതകത്തുസതപരം
പാരാപോലെവിറപൂണ്ടുമണ്ടിനാൻ||

൨൦. മുന്നിൽനിന്നുകുതിപൂണ്ടുമണ്ടുമ
പ്പന്നിതൻപിറകിലാത്തകാമ്മുകൻ
നിന്നിടാതെതുരഗാധിരൂഢനായ്
മന്നിനീശനുമണഞ്ഞുസതപരം ||

൨൧. കാട്ടുപന്നിയുടെപിന്നിലായ്ത്തദാ
ക്കുട്ടുവിട്ടുസുചിരംഗമിക്കയാൽ
രാട്ടുഗൽപടവഴിക്കുചെന്നക
പ്പെട്ടുദീഘ്രമൊരുകാട്ടിലേകനായ് ||

൨൨. ഭീമദാന്ധരിലണയ്ക്കുമാനുപൻ
ഭീമമാംഗഹനമാന്നു, പോയിമേൽ
ക്ഷേമമെന്നുകരുതിക്കരേറിനാൻ
വ്യോമമദ്ധ്യമഥചണ്ഡഭാനുവും ||

൨൩. കാട്ടിലായ്വലയുമീമഹീശനെ
ക്കാട്ടിലുണ്ടുകരശക്തിയെന്നിനൻ
രാട്ടിലീഷ്യയൊടുതൻപ്രതാപവും
കൂട്ടിയന്നവിവിടെയുജചലിച്ചുതെ ||

൨൬. വാന്തഘമ്മസലിലാർദ്രവക്ത്രനായ്
ശ്രാന്തവാഹനനിളാവലാന്തകൻ
താൻതനിച്ചുവിപനത്തിൽവൻതൃഷാ
ക്രാന്തനായ്ത്തടനുവെന്തുനീറിനാൻ ॥

൨൭. വന്നമാർഗ്ഗവുമറിഞ്ഞിടാത്തപോ
ലുന്നതദ്രുമലതാഢ്യമാവനം
അന്നണഞ്ഞു മൃഗയാശ്രമാത്തനാം
മന്നവൻവിവശഭാവമാന്നുപോയ് ॥

൨൮. ഏവമാത്തിയൊടുമമ്പിമേഖലാ
ഗ്രാവഭേദിമരുവുന്നവേളയിൽ
ദേവദത്ത, നിതിപേരെഴുംധരാ
ദേവപുത്രനവിടത്തിലെത്തിനാൻ ॥

൨൯. അപ്രദേശവിവരങ്ങളൊക്കയാ
വിപ്രപുത്രനറിയുന്നുമുന്നമെ
അപ്രമാദിവിറകിന്നുവേണ്ടിയാ
ണപ്രകാരമവിടത്തിലാന്നതും ॥

൩൦. ക്ലേശഭാരമൊടുതത്രവാണിടും
പേശലാംഗനെമഹീശനെന്നുതാൻ
ലേശവുംകൂടിനിനച്ചിടാതെയ
ബ്ഭൂശശാങ്കനൊടുരച്ചുഭൂസുരൻ ॥

൨൯. സന്ന്യസിപ്പവരൊടൊപ്പമിപ്പടി
യ്ക്കന്ന്യരാരുമീയലാതെയെന്തിനായ്
വന്ന്യഭ്രവിലമരുന്നുഭോ! ഭവാൻ
ധന്യമാർഗ്ഗമറിയാതെന്നിരിക്കയോ? ||

൩൦. ദേഹമൊരുവതളന്നിടുന്നുവൻ
ദാഹമെങ്കിലുടനേകിടാംജലം
മോഹസംഭ്രമമൊഴിക്കസന്മതെ
സോഹമുണ്ടിഹസഹായമെന്തിനും ||

൩൧. ഉച്ചമായ് വിനയമോടുമിപ്പടി
യ്ക്കുച്ചരിച്ചുപനെക്ഷമാസുരൻ
സച്ചുവാപിയിലണച്ചുപിന്നെയ
ന്നിച്ചുപോലെപ്രതനാപടത്തിലും ||

൩൨. ഏവമന്നുതുണയായിനിന്നുള്ള
ദേവപുത്രനെയതിപ്രിയത്തൊടും
ഭ്രുവലാരിയൊരുമിച്ചുകൊണ്ടുപോയ്
സേവനാക്കിനിജരാജധാനിയിൽ ||

൩൩. മിത്രസൽസഭയിൽവച്ചുനിത്യവും
ക്ഷത്രനാഥനഥവിപ്രനെസദാ
എത്രയുംമമഹിതോപകാരിയീ
മിത്രമെന്നുമധുരംപുകഴ്ത്തിനാൻ||

൩൬. വാസരംപ്രതിമതിപ്രിയംരസാ
വാസവന്റെറചട്ടവാക്യമീവിധം
ഹാസമെന്നുദ്ധമോത്തുഭ്രസുരൻ
ഹാ! സഹിച്ചുനിവസിച്ചിതൊട്ടനാൾ‌ ||

൩൭. പ്രത്യഹംഗുപനരയ്ക്കുമുക്തിയിൽ
പ്രത്യയംമനസിവന്നിടായ്കയാൽ
സത്യമൊന്നിഹവെളിപ്പെടുത്തുവാൻ
കൃത്യവിത്തമനുരച്ചിതദ്വിജൻ||

൩൮. അഞ്ചിടുംപ്രകൃതിപൂണ്ടുഭ്രപതി
ക്കഞ്ചിതാകൃതികലന്നൊരാത്മജൻ
നെഞ്ചിലുത്സവമൊടുംതദാവയ
സ്സഞ്ചിലാന്വിഹരിച്ചിതപ്പുരെ||

൩൯. ശ്രുപധേയഭരമാന്നിടുന്നൊരാ
ബ്ഭ്രപപുത്രനെയെടുത്തുഗുഢമായ്
ധീപതിഞ്ഞധരണീസുരൻസപയം
താപമെന്നിയെനയിച്ചുതൻപുരം ||

൪൦. ആരുമേതുമറിയാതെയേവമ
ച്ചാരുബാലനെനിജാലയത്തിലായ്
പോരുകൂട്ടമൊരുഭ്രസുരൻഹിതം
ചേരുമാറുപചരിച്ചുമേവിനാൻ ||

൩൯. ബാലനെത്തദനുകണ്ടിടാഞ്ഞു ത്ര
പാലമെഴുലിസദനാന്തരങ്ങളിൽ
ചാലവെസകലദിക്കിലുംസചയം
ലോലഹൃത്തൊടുതിരഞ്ഞുനോക്കിനാൻ ||

൪൦. ആത്തുസവ്വജനവുംകുമാരനെ
ക്കാത്തുനില്പവരനല്പമാത്തരായ്
പേത്തുമാധിയൊടുരാജധാനിയിൽ
പ്പാത്തുപോരുമവർസംഭ്രമിച്ചുപോയ് ||

൪൧. കണ്ടദിക്കുകളിലൊക്കയുംസുതോൽ
ക്കണുയോടുമവരൻതിരക്കിയും
കണ്ടതില്ലസുകുമാരനെത്തദാ
കണുമാത്തിഭരപങ്കമഗ്നനായ് ||

൪൨. ഭൂപബാലനുടെദ്രുഷയോടുമ
ന്നാപണത്തിലൊരുവൻകടക്കവെ
ആപതിച്ചുമുപട്ടുത്യരിപ്പുമാൻ
പാപനെന്നുപിടിച്ചുടിയക്ഷണം||

൪൩. എന്തയെ! നൃപകുമാരഭൂഷണം
ഹന്ത! നിൻകരമണഞ്ഞതെങ്ങിനെ
ചിന്തവേണ്ടശഠചൊൽകസത്യമി
ന്നന്തകൻറെപിടിയിൽക്കുടുങ്ങിനീ||

൫൬. ഏവമോതുമവനീന്ദ്രഭൃത്യരെ
സ്സാവധാനമടിക്കൂപ്പിയപ്പുമാൻ
ദേവദത്തതടിനീശമേഖലാ
ദേവദത്തമിദമെന്നുണർത്തിനാൻ॥

൫൭. ചാരുഭ്രഷ്ടയൊടുമപ്പുമാനെയും
പോരുകൂടുമവരാനയീച്ചുടൻ
പേരുകേട്ടനുവാൻറെമുന്നിലാ
ശ്രീരുമോതിയടിക്കൂപ്പിവാങ്ങിനാർ॥

൫൮. ഹാ! മമാത്മജവിഭ്രഷ്ടയേതുമ
ട്ടാമഹീസുരകരത്തി, ലാന്തും
ക്ഷ്മാമണാളനിതിചിന്തയോടുമ
ബ്ഭ്രമഖാശനെവരുത്തിമുന്നിലായ് ॥

൫൯. മിത്രമന്ത്രിഭടരന്യലോകരും
തത്രതിങ്ങിയസദസ്സിൽവെച്ചുടൻ
ഗോത്രതൻപതികഥിച്ചുകുംഭിനീ
സത്രഭോജിയൊടുസാവധാനമായ്॥

൬൦. നന്ദനീയഗുണശാലിയാകുമെൻ
നന്ദനൻറെതനുഭ്രഷ്ടണംസഖെ
വന്ദനംദ്വിജ! ഭവല്പുരസ്ഥമായ്
വന്നതെങ്ങിനെ, വദിക്കവാസ്തവം॥

൫൯. ഭ്രൂപനിത്ഥമുരചെയ്തവെമഹാ
ഭീപടന്നപടിവേപിതാംഗനായ്
ഹാ! പരുങ്ങലധികംനടിച്ചുവൻ
താപഹേതുഗിരിമോതിനാൻദ്വിജൻ ॥

൬൦. പോറുമെൻയുവരട്ടർദ്ദശാവശാൽ
തോറുഹന്ത! പിഴചെയ്തുപോയിഞാൻ
മാറുവാൻവിധിയെ, യാക്കുശക്തിഞാ
നേറുസർവ്വപരാധവുംപ്രഭോ ॥

൬൧. മോഹനീയശിശുഭ്രഷണത്തിൽവൻ
മോഹമോടുമിതുകൈക്കലാക്കിഞാൻ
ദ്രോഹമുഗ്രമയിബാലഹത്യയാം
സാഹസക്രിയയുമാചരിച്ചുപോയ് ॥

൬൨. ദിവ്യകാന്തികലരുംകുമാരനെ
ദ്രവ്യലോഭമൊടുനിഗ്രഹിച്ചുഞാൻ
ഭവ്യശീല! മമശിക്ഷതക്കതി
ന്നവ്യഥംസപദിചെയ്കഭോ! ഭവാൻ ॥

൬൩. ശ്രോത്രാരുന്തുദമന്തണേന്ദ്രമൊഴി
യന്നേവംശ്രമിച്ചുപ്പോളാ
ശ്രോത്രാധീശസദസ്യരാസകലവുംവൻ
കോപതാപങ്ങളാൽ

ഗാത്രാകമ്പനമാൻതത്രചിലരത്യുച്ചത്തി
ലുച്ചാവചം
ധൃത്താളംദ്വിജപുത്രനിൽപ്പുരുഷ
വാക്ക് ശല്യംപൊഴിച്ചീടിനാർ ||

൫൬. സപണ്ണസ്തേയികുമാരഘാതിയുപതി
ദ്രോഹോൽക്കനിക്കശ് മലൻ
കർണ്ണം, നാസ, കരങ്ങളം, കണ്ണി, വജവാൽ
ഖണ്ഡിച്ചയയ്യേണ്ടവൻ
ദണ്ഡത്തിന്നതുപോര, ചോരനെഴുമീയംഗം,
തിച്ചപ്രായമായ്
ഖണ്ഡംഖണ്ഡമതായ് മുറിക്കണമതും
ശപാക്കർക്കു, തീനാക്കണം||

൫൭. കാട്ടിൽച്ചൂള്ളിലൊടിച്ചിരിക്കുമിവനെ
ബ്ഭ്രപാലസേവാപടം
കാട്ടിച്ചേത്തതിനുള്ളകുലിഖലനി
മ്മട്ടിപ്പൊളൊറ്റിക്കയാൽ
നാട്ടില്പെട്ടവർനോക്കിടുന്നളവിലി
ദ്ദ.ഷ്ടന്റെമൂഢ്യാവിലായ്
നാട്ടിപ്പന്തമുലക്കകൊണ്ടുടലുടച്ചോ
ക്കെപ്പൊടിച്ചീടണം ||

൫൮. വൈരോദയത്തൊടുസദസ്യരിവണ്ണമൊക്കെ
യോരോവിധത്തിലവധീരണചെയ്തിടുമ്പോൾ

ആരോട്ടമുക്തിതുടരാതെകനിഞ്ഞുകണ്ണാ
നീരോട്ടനില്ലുമൊരുവിപ്രനൊടോതിമന്നൻ ॥

൫൨. അരുതരുതുഭവാനുവൈമനസ്യം
വിരുതെഴുമങ്ങു, മദീയമിത്രമെല്ലൊ
ഉരുതരമുപകാരമാചരിച്ചോ
നൊരുവിധവുംമമദണ്ഡ്യനാകയില്ല ॥

൫൩. ചിതത്തൊടുസഖെ! ഭവാൻസമ
ചിതോപകാരംപുരാ
ഹിതംകിമപിചെയ്തതെൻമനസിമാഞ്ഞു
പോകാ, ദ്ധഠം
സുതൻമമമരിക്കിലെന്തതിനു, ഹന്ത
തദ്ദൈവദു
മ്മതംബതഫലിച്ചുതിൽപ്രതിവിധാ
നമൊക്കുന്നതോ? ॥

൫൪. വിത്തത്തിലുണ്ടയി! ഭവാനഭിലാഷമെന്ന
വൃത്തംസഖെ! നിയതമിന്നുധരിച്ചമൂലം
മൊത്തത്തിലെൻമഹിതകോശമശേഷവുംഞാൻ
ചിത്തപ്രമോദമൊടുവാങ്ങുക, തന്നിടുന്നേൻ ॥

൫൫. ഏവംചൊല്ലിദ്ധരാനായകനഥധനസന്ദോഹ
മേകീടുവാൻസൽ
ഖ്യഭവത്തോടുംതുടങ്ങുന്നളവിലധികമന്നത്തു
തംസഭ്യരാൻ

സേവൻഭ്രദേവനപ്പോൾശിശുവിനെയുമുടൻ
കൊണ്ടുവന്നേകി ദുഃഖി
ശ്രീവത്സലക്ഷ്മിക്കുവായ്ക്കുന്നൊരുമഹിതകൃത
ജ്ഞതപ്രധീയെപ്പുകഴ്ത്തി

വിഭീഷണാഭിഷേകം

ക. സീതാപഹാരിയുടെപട്ടണമാക്രമിപ്പാൻ
ജാതാദരംജലധിയിൽച്ചിറകെട്ടിടാനായ്
വാതാത്മജാദികപിവീരരൊടൊത്തുദീന
ത്രാതാവുദാശരഥി, വാണിതുതീരഭൂവിൽ=

ഖ. സേനാനിയോടുസമനാംരഘുരാജവീരൻ
സേനാനിവേശമൊടുതത്രവസിച്ചിടുമ്പോൾ
വാനാന്തപംക്തിമുഖസോദരനാദരത്തോ
ടാനാളിലുച്ചതരമീവിധമുച്ചരിച്ചാൻ ॥

ഗ. മുഷ്കാളമഗ്രജനെയുംപരുഷോക്തിമൂല
മിക്കാലമന്യനിജബന്ധുഗണത്തെയുംഞാൻ
ചില്ലാതലെ, ന്യവര, രാമവെടിഞ്ഞുയുഷ്മൽ
ത്തൃക്കാലിനിശ്ശരണമെന്നിവനാഗമിച്ചേൻ ॥

൨. കല്യാണശീലേ! കരുണാകരകാന്തകൊർക്കം
കല്യാശയാഗ്രണി!വിഭീഷണനിത്ഥമോതി
ചൊല്ലുന്നനാലുപരിചാരകരൊത്തുകീശ
മല്ലാഗ്രിമോപരിവിനീതികലർന്നുവാണു ॥

൩. ഉത്തുംഗസാലഭുജദണ്ഡമഖണ്ഡമേദ
സ്സെത്തും കളായരുചിപീവരദീർഘകായം
മെത്തുംതഥാവിധബലിഷ്ഠടാങ്ക്യരേവ
മൊത്തുല്ലസിച്ചിതുവിഭീഷണനന്നുവാനിൽ ॥

൪. ലങ്കാധിനാഥനടെസോദരനെസ്സമീക്ഷി
ച്ചുങ്കാളമക്കപികർംപോരിനൊരുങ്ങിടുമ്പോൾ
ശങ്കാശതക്ഷുഭിതനായ്ക്കപിചക്രവർത്തി
തൻകാമമിങ്ങിനെരഘൂദ്വഹനോടുചൊന്നാൻ ॥

൫. പാരാകവെപുകർംപെടുന്നൊരുവിശ്വവേദിൻ
ശ്രീരാമ! ഭോ! ശ്രിതജനാവനലോല! ധീമൻ
ആരാണിതെന്തുകഥയാണരിപക്ഷപാത
ക്കാരാമിവക്കുമിടമിങ്ങുകിടയ്ക്കുമെന്നോ?

൬. പെട്ടന്നുശത്രുനിലങ്ങളിൽനിന്നുവന്ന
ധൃഷ്ടൻമഹാഗദ, വഹിപ്പൊരുയാതുധാനൻ
ദുഷ്ടതമേറുമരിതൻസഹജാതനെന്നു
ദ്ദിഷ്ടംഖലക്കതിനിയുംപറയേണ്ടതുണ്ടോ=

൭. ധൃഷ്ടൻസപൂർവ്വജനരച്ചൊരുവാചികത്തെ
യിഷ്ടപ്പൊടാഞ്ഞുനിജബന്ധുകുലത്തെയൊട്ടും
ദുഷ്ടതപടീയൊടുവെടിഞ്ഞവനാകിലിന്നു
ശിഷ്ടംജനത്തൊടവനെങ്ങിനെചേർന്നിണങ്ങും ॥

൮. നേരാണിതെന്നുനിരുപിക്കിലുമിങ്ങിവക്കു
ചേരാനനുജ്ഞയുപവയ്യ! കൊടുത്തുകൂടാ ॥
ആരാൽസ്സഗർഭ്യനെവിപത്തിൽവെടിഞ്ഞിടുന്നോ
ക്കാരാണിനിപ്രണയമെന്നുമിയന്നിടുന്നോൻ ॥

൯. കിഞ്ചിദുപിനീതിയൊടുകൈതവവാക്കുമോതി
വഞ്ചിച്ചുനമ്മളെവധിപ്പതിനീവിധത്തിൽ!
വൻചിത്തധാഷ്ട്യമൊടണഞ്ഞിടുമിക്ഖലന്മാ
ക്കഞ്ചിന്നുമിന്നുമുതിനർഹകതന്നെയുക്തം ॥

൧൦. മായാനിവൃദ്ധതനുവായ്സ്സമതേവോൻറെ
ജായാപഹാരവിധിചെയ്തഖലൻറെതമ്പി
ദായാദബുദ്ധിയൊടുമിങ്ങണയുന്നതുയാ
ലായാർക്കുതക്കതടിയങ്ങർഹംകൊടുത്തുകൊള്ളാം ॥

൧൧. എന്നാകിലുംദശമുഖാനുജബന്ധനത്തി
ലൻതാളശോല്ലടജങ്ങർഹംകൊതിച്ചിടുന്നു
ചിന്തവകാശമിയലാതെഭവാൻസഭക്ത
സന്താനമെതരികതത്രഹിതാനുവാദം ॥

൫൨. കല്ലുംമരങ്ങളുമെടുത്തുകരങ്ങളോങ്ങി
ത്തല്ലുന്നതിന്നുകൊതിപൂണ്ടൊരുമക്കടന്മാർ
ചൊല്ലുള്ളരാമനുടെസമ്മതമൊന്നുവാങ്ങി
ച്ചെല്ലുന്നതിന്നുചിലർതമ്മിലുരച്ചിതപ്പോൾ ॥

൫൩. സ്വാമിത്രുപാളിയെയമർഷകൃശാനുതന്നിൽ
ഹോമിച്ചിടുംപടിസമുജ്ജ്വലദക്ഷിയായി
സൌമിത്രിധൃഷ്ടതയൊടപ്പൊളനല്പഭാസ്സാ
മാമിത്രവംശമണിരാമനോടിത്ഥമോതി ॥

൫൪. കായ്വംകപീശപരമത്രുയുക്തമാണി
ന്നായ്വൻമഹാമതിമനസ്സിൽമടിപ്പതെന്തെ
ധൈര്യത്തൊടിക്ഖലർ, വൃഥാകപടംകഥിച്ചാൽ
വീര്യപ്രധാനിലയ! ഞങ്ങൾമയങ്ങുമെന്നോ ॥

൫൫. കാപട്യമോടുഖലരിങ്ങണയുന്നതായാ
ലാപത്തവക്കുവരുമെന്നുവെളിപ്പെടുത്താൻ
ഹാ! പംക്തികണ്ഠസഹജൻഹതനായ്വരട്ടെ
ഭ്രുപപ്രവീരത്വസമ്മതമേവമെല്ലെ ॥

൫൬. ചിന്തിപ്പതെന്തിവിടെയെത്തിയധൃത്തർനല്ല
പന്തിക്കുപോകരുതു, ഭീകരുതാതെഃയവം!
സന്ധിക്കൊരുങ്ങിയൊരുരാക്ഷസരെപ്പിടിച്ചു
ബന്ധിക്കിലെങ്കിമഹിക്കോപമിനിക്കടങ്ങു ॥

൪൩. ഗ്രഡാഹതിക്കുകരുതിക്കപടത്തൊടാന്ന
മൂഢാശരക്കുടയമെഴലികഠംതച്ചുടയ്ക്കാൻ!
ബാഡാനുവാദമവിടുന്നുതരാഞ്ഞുവീയ്യു
പ്പൌഡാസ്മൊത്തമമകൈകകഠംതരിച്ചിട്ടുന്നു ॥

൪൪. അല്ലായ് കിലുത്തമഗുണാഢ്യ! തവാനുവാദ
മെല്ലായ് പൊഴംരിപുവധത്തിനുവേണ്ടതില്ല
വല്ലായ് മവിട്ടരുളതോറുമുപസ്ഥരിക്ക
യില്ലാത്തതെന്നരികുലാന്തകസിദ്ധമെല്ലൊ ॥

൪൫. ഉല്ലീഢരോഷമൊടുലക്ഷ്മണനാത്തചാപൻ
ചൊല്ലീടവെചിലതിവണ്ണമവർണ്യവീയ്യൻ!
ചില്ലീലതാചലനചാതുരിയാൽതടഞ്ഞു
സല്ലീലമിങ്ങിനെരഘൂദ്വഹനുച്ചരിച്ചു ॥

൪൬. ഹേ! വാനരാധിപ! സഖെ! ശൃണുമന്നിഷേവാ
ഹേവാകലക്ഷ്മണമടീയകപീന്ദ്രസേനേ?
ഭ്രവാസമെത്രലഘു, തദ്ധതിമൂലമാത്മ
സേവാത്ഥികഠംകളുമിതുചേർപ്പതുചേർച്ചയാമോ ॥

൪൭. ഹന്താത്മരക്ഷകരുതിശ്ശരണാഗതക്കു
ഹന്താവു, രാഘവ, നിവണ്ണ, മിനിജ്ജനങ്ങൾ
എന്താകിലും പറയുമുക്തികഠംകേഴ് പതിന്നോ
കിംതാട്ടശപ്രിയമെഴുന്നൊരുനിങ്ങളോപ്പൂ ॥

൨൨. നിത്യംപടാശ്രിതജനാവനമാംപ്രശസ്ത
കൃത്യംമറന്നുഖലനെന്നവിധംമുധാഞാൻ
പ്രത്യക്ഷമായ് തുണയിരുന്നവരെപ്പിടിച്ചു
മത്യന്തരത്തിലിനിയോക്കുകതന്നെപാപം ॥

൨൩. മല്പാശ്പമെത്തുമഭയാത്ഥികളാത്തിമൂല
മിപ്പാരിടത്തിൽവിവശത്പമിയന്നുപോയാൽ
കെല്പാന്നിടുന്നരഘുതൻ, കുലവുംപഘുത്പം
തിപ്പായ് പടന്നപയശസ്സൊടധഃപതിക്കും ॥

൨൪. ഘോരാശരേശരുടെസോദരരാട്ടെപുത്ര
ന്മാരായിടട്ടെ, പരധാരിപുതന്നെ,യാട്ടെ
ആരാഞ്ഞണഞ്ഞുശരണത്തെയിരുന്നുവെന്നാ
ലാരാകിലുംമമ, ശരിക്കഭിരക്ഷ്യനെല്ലൊ ॥

൨൫. വില്ലാളിവീരമണി, രാഘവ, നേവമോതി
വല്ലാതെവാനരഗണങ്ങൾപരുങ്ങിടുമ്പോൾ
തെല്ലാത്തിപൂണ്ടൊരുവിഭീഷണനെ, സപാശ്പ
മുല്ലാസമോടഖിലവേദിതദാവരുത്തി ॥

൨൬. ബുദ്ധിപ്രശാന്തത, വിവേക, 'മൃജുസ്വഭാവം,
വർദ്ധിച്ചിടുന്ന,വിനയം, നയ, മെന്നിതെല്ലാം!
സിദ്ധിച്ചിരിപ്പൊരുവിഭീഷണനേറമാത്മ
ശുദ്ധിക്കിരിപ്പട, മിവണ്ണമറച്ചുരാമൻ ॥

൨൭. വാതാത്മജൻതൊഴുതമൊത്തഥ ജാംബവാനും
ജാതാദരംതദഭിരക്ഷണമാഗ്രഹിക്കെ!
പ്രീതാശയൻരഘുവരാഗ്രണിയഗ്ര്യസിന്ധു
പൂതാംബുപൂർണ്ണകലശംകരതാരിലേന്തി ॥

൨൮. ലങ്കാപുരത്തിനയിരാക്ഷസരാജവംശാ
ലങ്കാരമെ! പതിഭവാനിനിനുനമെന്നായ്!
തൻകാലിൽവീണൊരുവിഭീഷണനെസ്സരഭ്യ
സങ്കാശനാംയുപതിചെയ്തുഭാഭിഷേകം ॥

സുഭദ്ര.

---

൧. സാരസ്യത്തുടയസുന്ദരിമാക്കുവീര
സാരത്ഥ്യവുംവിഹിതമെന്നുവെളിക്കുകാട്ടി
ധീരൻധനഞ്ജയനുമങ്ങനെകാവിവസ്തു
ഭാരംചുമത്തിയ,സുഭദ്ര, സുഭദ്രതന്നെ ॥

൨. പാരില്പരസ്പരമതീവദൃഢാനുരാഗം
പൂരിച്ചദമ്പതികളെദ്ദൃഢമെണ്ണിടുമ്പോൾ
നേരിട്ടഫൽഗുനനൊടൊത്തഃസുഭദ്ര'തൻറെ
പേരില്ലുനിഷ്കൃതികടക്കിടുമാക്കില്ലാരും ॥

൫. മോടിപ്പകിട്ടിലമരാംഗനകൾക്കുമുന്നിൽ
കൂടിച്ചുരിച്ചിടുമൊരുവ്ശികെഞ്ചിയിട്ടും!
പാടില്ലയെന്നുധൃതിപൂണ്ടുതടഞ്ഞപാർത്ഥൻ
കൂടിച്ചുമഞ്ഞുയതിവേഷമവൾക്കുവേണ്ടി ॥

൬. പ്രേമംപെടുന്നനിജബന്ധുകുലത്തെവെല്ലാൻ
സാമർത്ഥ്യമോടരിയസാരഥിതൻറെകൃത്യം!
ശ്രീമൽഭഗവാനജ്ഞയനുവേണ്ടിനവോഢയാമ
പ്പൂമഞ്ഞുഗാത്രിഹരിസോദരിചെയ്തവെല്ലൊ

൭. പാരിച്ചിടുംപ്രണയമേറുമവവീരക്ക
ന്മാരിൽപ്രധാനി 'യഭിമന്യു' സുഭവ്യശീലൻ!
പാരിൽപ്രശസ്തതരമാംസദപത്യഭാഗ്യം
ഭൂരിപ്രിയത്തൊടുളവാക്കിവിളങ്ങിമേന്മേൽ ॥

൮. മുത്താളുമുത്തരയെവേട്ടകുലൈകവൃദ്ധി
വിത്തായ് ഭവിച്ചയടുനായകഭാഗിനേയൻ
തത്താദൃശാജിയിലനേകരെനിഗ്രഹിച്ചു
സത്തായിടുംപരപടത്തിലണഞ്ഞുവീരൻ ॥

൯. വീരക്കുവൻപുളകഹേതുകമായഭൂമി
ഭാരംതുലയ്ക്കുമൊരു 'ഭാരതസംഗര'ത്തിൽ
പാരംചൊടിച്ചുരിചമൂനീരനീരജാക്ഷ
സാരത്ഥ്യമാന്നൊരുകിരീടി, കടന്നൊരുക്കി ॥

൫. കമ്മംപിഴച്ച 'ശകുനി' പ്രേരിതപ്രമത്ത
ദുർമ്മർത്ത്യരൊത്ത 'കുരുവീരരെ' വെന്നശേഷം
ധർമ്മംപെടുന്നസുധി 'ധർമ്മജനൊത്ത' പാർത്ഥൻ
ശർമ്മത്തിനായ് ക്രതിനടത്തി 'മഹാശ്വമേധം' ||

൬. നക്രാവനീശമകുടദ്യുതിയാൽതിളങ്ങും
സക്രാഗ്രപുഷ്പദളസുക്തി, ധർമ്മജനിൽപ്പെട്ടുത്തി!
നിർമ്മായഹാർദ്ദഭരമാന്ന 'സുഭദ്ര'യൊത്ത
ശർമ്മാർത്ഥിപാർത്ഥനഥബന്ധുഗൃഹത്തിൽവാണു =

൭. വീരാഗ്ര്യനാംനിജസുതന്റെവിനാശമോർത്തു
തോരാതെബാഷ്പമൊഴുകുന്നസുഭദ്രസാദ്ധ്വി
പേരാർന്നകാന്തനുടെലാളനകൊണ്ടുശോക
ഭാരാക്രമത്തെയൊരുമട്ടതിരസ്ക്കരിച്ചു ||

൮. ശൈരിക്കെഴുംകനകചിത്രമതായിടുന്ന
പൂരിൽക്കുമുദ്വതിയൊടൊത്തിടു,മിന്തുപോലെ
ചാരിത്രശാലിനി 'സുഭദ്ര'യൊടൊത്തുചേർന്ന
വൈരിപ്രഭേദി 'വിജയൻ' ജയശാലിവാണാൻ ||

കാലംതിരിഞ്ഞുമറിയുന്നു, തളിർത്തു, പൂത്ത
സാലംവിലാസമൊടുനിന്നൊരുനിപ്പുമാറി
ആലംബമറ്റിലപൊഴിഞ്ഞു, കരിഞ്ഞശാഖാ
മൂലത്തൊടൊത്തുമരുവുന്നതുകാണ്മതെല്ലൊ ||

൧൯. വേലാതിഗപ്പുബല പാണ്ഡവപുത്രപൈഴത്ത
ജാലാകുലംയടുകുലംമുനിശാപമൂലം
ഹാലാമൃതത്തൊടു പരസ് പരസമ്പ്രഹാര
മാലാക്കിലേറു ജവമാന്നിതു കാലധർമ്മം ॥

൨൦. ഭൂതാപശാന്തിയരുളുന്നതിനായ് സ്സമസ്ത
ഭൂതാത്തിഹാരി, ഹരി, മർത്ത്യവപുസ്സെടുത്തോൻ
ശ്രീതാവുമാത്മപുരിപൂകുവതിന്നുറച്ചു
വീതാധിപാത്ഥനെവിളിച്ചുകഥിച്ചിതേവം ॥

൨൧. സന്മിത്രമെ! വിജയ, സംസ്മൃതിസൈഖ്യദുഃഖേ
സമ്മിശ്രമാക്കി, മതുമാററിമറിച്ചുകൂടാ.
തമ്മിൽപ്പിണങ്ങിയടുവുന്നമശേഷമിപ്പോൾ
തന്മിത്രസൂനുസദനത്തിലണഞ്ഞുവെല്ലൊ ॥

൨൨. ദേഹാത്യയത്തിനിവനുംകളവല്ലഭൂരി
സ്നേഹാംബുധെ! സമയമേറെമടുത്തുപോയി
മോഹാകുലത്വമതിനെന്തിനു? മർത്ത്യനായാൽ
ഹാ! ഹാ! വിനാശമൊരുകാലമുടിക്കുമല്ലോ ॥

൨൩. മദ്വാസഭ്രമിജലരാശിപരീതയാക
മിദ്വാരകയ്ക്കു, മിടിവിപ്പൊളിയന്നുപോകും
സദ്ഭാഗഹാർദ്ദമെഴുമെൻപ്രിയമാരെയെല്ലാം
ഭദ്രാഗമജ്ഞ! ജവമങ്ങയി! കൊണ്ടുപോക ॥

൫൩. കാന്താഭമാകിയഭവൽപ്പുരിതന്നിലസ്മൽ
ക്കാന്താജനങ്ങളെനയിക്കണമിക്ഷണംനീ
എന്താണിതെന്നിനിയിവൻറ്റ്പറയുന്നവാക്കി
ലെൻതാളശേഷ്ടസഖനങ്ങുമടിച്ചിടൊല്ല ॥

൫൪. ഹാ! മല്ലുലത്തിനഴകായിവടത്തിൽവാഴ്
മോമത്സഹോദരി, ഭവദ്വധൂഭദ്രയെനീ
പ്രേമംഗണിക്കരുതുസന്ത്രതികൊണ്ടുപോയി
ജീമൻ! സഖെ! ജലധിസേതുവിൽവിട്ടുപോരു ॥

൫൫. താരാധിനാഥമുഖിയെത്വരയോടുസാക്ഷാൽ
ശ്രീരാമസേതുവിലിറക്കിവെടിഞ്ഞുദൂരാൽ
ധീരാഗ്ര്യപ്പോരികഭവാൻപുറകോട്ടിടയ്ക്കു
നേരാണ്നോക്കരുതുമന്മൊഴിപോലെചെയ്കു

൫൬. ഏതുംമടിക്കരുതുവേണ്ടവിധത്തിലീഞാ
നോതുംവചസ്സിനുവികല്പമുടിക്കയില്ല
ശ്രീതുഗമംഗളഗുണോത്തരനാംമുരാരി
കായം,മനസ്സു,മടയുംപടിയുച്ചരിച്ചാൻ॥

൫൭. വെന്താളിടുന്നമനമോടുകിരീടിയേവം
ചെന്താമരാക്ഷനുടെവാക്കുകൾംകേട്ടഞെട്ടി
എന്താണീ,തെൻദയിതയെ, ദ്വയെന്നിയെഞാൻ
ഹന്താത്തിഹേതുകടലിൽക്കളയേണമെന്നോ?॥

൨൩. ഹാ! കഷ്ടമുൽപ്രണയശാലിനിസാധുശീല
മാകത്രമാന്സതികഠംക്കവതംസരത്നം
ഏകംമദീയമിഴികഠംക്കുതക്കുഴമ്പായ്
ലോകത്രയോത്തമതപൂണ്ടവളല്ലസിപ്പൂ ॥

൨൪. ഏതോമഹാദുരിതമെൻഹിതകർത്രിയാമ
ച്ചേതോഹരാംഗിസതിയെബ്ബതസേതുതന്നിൽ
ഹാ! തോറുഞാൻധൃതിനടിച്ചുവെടിഞ്ഞുപോന്നാൽ
ശ്ശാതോദരിക്കു,ഗതിയെന്ത,വസാനമെന്തോ?॥

൨൫. മുന്നേമനോഹരസുതൻറവിപത്തുമൂല
മിന്നേറമാത്തിവളരുംവരശാത്രിയെഞാൻ
ചെന്നേകടപ്പമൊരുതെറുമിയന്നിടാതെ
തന്നേവൃഥാവെടികിലാടലിന,ന്തമുണ്ടോ? ॥

൨൬. ചിൽക്കാതനാംഹരിയുരപ്പതുകേട്ടിടാതെ
നിക്കാനിനിക്കു,വ്വടി,ധൈര്യവുമില്ലതെല്ലും
ഇക്കാലമെന്തുകഴിവെന്നു,കുഴങ്ങിടുമ്പോഠം
തൽക്കായ്വുവേദി!വിഭുപാർത്ഥനോടോതിവീണ്ടും॥

൨൭. അത്യാഹിതംയദുകുലത്തിനടിച്ചതോത്തു
മത്യാഹിതംകരുതിഞാനരചെയ്തവാക്കിൽ
വ്യത്യാസമില്ലസുമതേ!മറുവാക്കിതിങ്കൽ
പ്രത്യാലപിക്കരുതുചെയ്കമദാജ്ഞശീഘ്രം॥

൨൩. പോകട്ടേമന്ദതവിചാരമിതെന്തു? വേഗ
മാകട്ടേയെന്നുമധുമാഥികഥിച്ചനേരം
ഹാ! കഷ്ടമെന്നുവിജയൻവ്യസനാർണ്ണവത്തി
ലാകണ്ഠമഗ്നനിടിവാന്നുടനെതിരിച്ചാൻ. ॥

൨൪. ശ്രീകാന്തകാമിനികളെതപരിതംകിരീടി
ശോകാന്തരംഗമൊടുതൻപുരിതന്നിലാക്കി
ശ്രീകാന്തിശുദ്ധചരിതംശുഭബുദ്ധിതന്നി
ലേകാന്തഭക്തിയിവഭദ്രയിലോത്തുനോക്കി. ॥

൨൫. രാമേശചരിത്തിലഘശാന്തിവരുത്തുവാനായ്
രാമേ! ഗമിക്കുകനമുക്കതുനല്ലതെന്നായ്
പ്രേമോക്തി, വൻകപടയുക്തി, യൊടോതിപാർത്ഥൻ
സോമോപമാസ്യയൊടുമൊത്തവിടെക്കണഞ്ഞാൻ ॥

൨൬. വേലാതിഗോല്ലൂടവിചാരപയോധിവീചി
മാലാശതങ്ങളിൽമറിഞ്ഞമനസ്സോടപ്പോൾ
ഫാലാക്ഷനോടുപടവെട്ടിയഫൽഗുനന്നും
മാലാന്നിടയ്ക്കിടവിമൂർഛകലർന്നുപോയി ॥

൨൭. തൻകാന്തയെക്കഠിനസങ്കടമീശസൂന
സങ്കാശനാം വിജയ, നന്നറിയിച്ചിടാതെ
ലങ്കാപ്രവേശസ്മൃതി, സേതുവിലാന്നശംഭു
തൻകാലശേഷകലുഷാപഹമാനമിച്ചാൻ ॥

൩൩. എന്താണു വേണ്ടതിനിയെന്നുപകച്ചുവൈരി
ഹന്താവു 'ജിഷ്ണു' പരിപാവനസിന്ധുതന്നിൽ,
കാന്തായുതൻകളികഴിഞ്ഞുകരേറിപക്ഷേ
താന്താശയൻവ്യസനവാഴ്ചിയിൽവീണുവീണ്ടും ॥

൩൪. ദുഷ്ടതപമേറുമൊരുധൂർത്തകളേയുമാരും
സ്പഷ്ടംപിടിച്ചുകടലിൽക്കളയുന്നതല്ല
കഷ്ടംതഥാവിധപതിവ്രതയെസ്വയംദു
ർദ്ദിഷ്ടത്തിനാൽവിജയനും, ഒവടിയേണ്ടിവന്നു ॥

൩൫. മല്ലാക്ഷിസോദരിസുഭദ്രയെ, രാമഭദ്ര
ഫല്ലാംഫ്രിരേഖകൾപതിഞ്ഞൊരുസേതുതന്നിൽ
വല്ലായ്മമൂത്തുവിവശതപഭരത്തൊടെന്തെ
ന്നില്ലാത്തമട്ടിലതിധൃഷ്ടനിറക്കിവിട്ടാൻ ॥

൩൬. യുദ്ധത്തിൽ മുന്നമതിവീരമഹാരഥൌഘ
മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നരികുലാഹതിചെയ്തതേക്കാൾ
ഇദ്ധപ്രതാപിപുരുഷൈയ്യമെടുത്തുപാർത്ഥൻ
ശുദ്ധസ്വഭാവിനിയെവിട്ടതധാതിരിച്ചാൻ ॥

൩൭. വാരാശിയിൽക്കമനിയെകളവായ്കളഞ്ഞു
വീരാഗ്ര്യനങ്ങിനെതിരിച്ചുഗമിച്ചിടുമ്പോൾ
ഒരായിരത്തിലധികംവിഷലിപ്തവജ്ര
ഘോരാസ്ത്രധാരകൾതറച്ചതുപോലെതോന്നി ॥

൩൲. ഹാ! ഹാ! മദീയസുകൃതക്കൊടിയെപ്പയോധി
ക്കാഹാരമാക്കിയിവനെന്തിനുപോയിടുന്നു
മോഹാന്ധയാകിയൊരുമൽപ്രിയപത്നിയിന്നേൻ
ദ്രോഹാഭിഭണ്ഡനയിലെങ്ങിനെവാണിടുന്നൊ.? ||

൩൰. കാമംവെടിഞ്ഞുനടകോഴവെഹാ! തിരിഞ്ഞു
തുമഞ്ഞ് ജൂഭാഷിണിയെനോക്കരുതെന്നുകൂടി
ക്ഷേമപ്രദായിഹരിചൊല്ലിയിരിക്കിലുംഞാ
നീമന്ദഭാഗിനിയെയിക്ഷണമീക്ഷചെയ്യും.||

൩൱. വിത്രാസഹാട്ട്പരിതാപഭരത്തൊടേവം
സുത്രാമസൂനുനിരൂപിച്ചുമടിച്ചിടാതെ
തത്രാംബുരാശിയിൽവെടിഞ്ഞൊരുശാതപത്ര
പത്രാക്ഷിയെതപരിതമൊന്നുതിരിഞ്ഞുനോക്കി. ||

൩൲. കണ്ടാനപ്പോൾക്കരിങ്കാറെതിർനിറമൊ—
ടുമദ്ധ്യൂമ്രകേശങ്ങൾവാനിൽ
ത്തിണ്ടാടുംവാരിദെഴുഘങ്ങളിലുരസിയസ്സ
ക്ക്ഷ്ലിഷ്ടദംഷ്ട്രാസ്യയായി
രണ്ടാമത്തെക്കരിംകൃത്തികയുടെവടി
വാന്നഗ്രപാടപ്രപാതം
കൊണ്ടാരാൽസ്സിന്ധുസുതപങ്ങളെയുമട
നിളക്കുന്നൊരഗ്നേയാരൂപം ||

൫൨. മട്ടോലുംവാണിരാത്രിഞ്ചരിയുടെയടാ
കാരമാന്ന്തരീക്ഷ
ത്തട്ടോടംതട്ടിമുട്ടുന്നൊരുതനുവൊടു
മന്നത്യുഗാധാബ്ധിമദ്ധ്യം
മുട്ടോളംവെള്ളമായിപ്പുട്ടതയൊടുക
കടക്കുന്നതായ്ക്കണ്ടുപേടി
ച്ചിട്ടോജസ്സാന്നൊരപ്പാത്ഥനമവിടെയു–
ടൻസ്തബ്ധനായ് നിന്നുപോയി ॥

൫൩. സീതയ്ക്കായിവിഭീഷണാത്മജമുദാമ
നുംസഹായിക്കയാൽ
പ്രീതൻരാമനുടൻ,വരിയ്ക്കുവരമെന്നോ
തീടവെസാദരം
ശ്രീതങ്ങുംസഹജാതനുംപ്രിയനുമാ
യ് ത്തീരേണ,മെങ്കിനുസ
ഞ്ജാതപ്രേമമുരയ്ക്കയാലതു, മവർക്ക
ന്നേകിലോകേശ്വരൻ ॥

൫൪. തൽക്കാലംനരനായിട്ടും,വിജയനുംനാരാ
യണൻ' കൃഷ്ണനും'
സൽക്കാമ്പ്യൻ ,പതിയും, സഹോദരനു,മാ
യൊന്നിച്ചുതീർന്നീവിധം
തൽക്കാമംനിറവേറിയിങ്ങനെയതിൻ
ശേഷംസുവർണ്ണോല്ലസ
ദ്ധൃക്കാംലങ്കയിലേക്കുകെയണവകു
ലസ്ത്രീയാത്രചെയ്തീടിനാൾ ॥

൫൫. ഇത്രനാളുമിവളൊത്തുവാണതെ
ചിത്രമെന്നുകരുതിഗ്ഗതാധിയായ്
തത്രനിന്നുതിരികെഗ്ഗമിച്ചുതൽ
ക്ഷത്രദിവ്യമണിസവ്യസാചിയും ॥
